

СВОБОДА

LIBERTY

Часопись для руского народа в Америці і орган „Руского Народного Союза“.

Рік XVI Нью Йорк, Четвер, 5-го Марця 1908. Число 10.

Vol. XVI. New York, N. Y. Thursday, March 5, 1908. No. 10.

ОГНИВАНС ХАТИ.

Центральне огріванє хати, яке з кожним днем дістає що раз більше узнанє, позаяк тепло є більше рівномірно розпроваджуване по цілїм домі може бути дуже влучно порівняне до праці серця в людськїм тілі. Серце є так само центральним органом дїрозиланя крови по цілїм організмі удержуючи в нїм тепло. Накопи в якій небудь частинї тіла циркуляція крови знайде якусь перепону, то ся частина тіла остуджує ся і в недовзі і замирає. Кров є паливом організму а пожива є паливом крови. Се доказує, дякуючи є річю необхідною приймати багато поживних кормів. Коли для якої небудь причини орган не хоче приймати, або не може травити прийнятої поживи, то тоді сейчас треба ратувати ся, беручи Трінера Американський Еліксир Гіркоґо Вина. Сей лік приневольєть кров до скоршого обігу, додасть тілови тепла і приневольєть систему травленя до приманя і асиміляції якої небудь поживи. Трінера Американський Еліксир Гіркоґо Вина очистить кров, відсвіжить м'яси і нерви, задержить здоров'є і утврдить тіло проти вських заразливих ішлю і пошестий. По всьх друтих.

Jos. Triner, 616-622 So. Ashland Ave., Chicago, Ill.

Нупуйте Календарі на рік 1908

Ілюстрований Народний Календар Товариства „Просвіта“, 200 сторін друку великого формату 50 цнт. з вставом Богослужень 60 „Календар для Амер. Русинів, накладом Союзу - 35 цнт. Підручний Календарик 10 „Устав Богослужень з увагами загальними на всегда - 15 цнт. Пишіть на адресу: Russka Knyharnia Box 128, Scranton, Pa.

За дармо!

Не присилайте гроший. Ваш кредит є важний.

Тисячі миль віддалені, а монете без найменшої трудності лічити ся так либше були лично тут. Та чудотворна медицина „SALFERRO“ висилає ся на пробу кождому, хто їй потребує. Чоловік підупавший на здоров'є, адегустованій до всего, перепрацьований, чоловік, котрий терпить в помянці утрату мужества, цілії поліції, хвороби, котрі повістались в роковній молодечі; бої кризис, жолудка, утрата пам'яті, ревматизм, лири і т. п. Так за дармо дістанете, як повірте, котрим відкажете. Наші ліки єуть спеціальні для ослаблених мужичин і жінок. На всі тілесні недуги, розстроєнє нерві, брає енергії, неспівність себе, нехота до товариства, вестидність. — Від них відкажете і станете ся здоровіши, будете товаришескі, приємніші, м'якші себе, скріплєні на умі і тілі. Мешко о те, що Ви уже раз пробували, спробуйте ще раз, єсть то на дармо. Ми хочемо Вам помочі, як добрий Самаритини, як приємель. Єсть то найлучше средство лічєня, але Ви мусите написати по нег в тій хвилі, тепер, коли єсть бенедиктє. Напишіть також газету, в котрій Ви то оголошенє вчитали, а дістанете одну книжку бенедиктє.

Пішіть зараз до 5-18 THE SAMARITAN SUPPLY CO. Dept. S. 475 Michigan Ave., Detroit, Mich.

Новинки.

КАЛЕНДАР.

Марець.

5	Ч.	Тимотей преп.
6	П.	Мучеників Евген.
7	С.	О усон. Поликарпа м.
8	Н.	Сироп. Обріт.
9	П.	Тарасія арх.
10	В.	Порфирія еп., Севаст.
11	С.	Прокопія преп.

— Розмет Р. Н. Союзу за місяця лютий 1908 р. виносить для члена на ціле посмертне \$1.00, а для члена на половину посмертного 57 центів. Подрібний виказ розходів буде заміщений в слідуючїм числі „Свободи“.

— Дня 22. фебруара с. р. Руский Клівляндский „Боян“ дав Концерт і відіграв театральне представленє „Сатана в бочці“ комедію зі співами. Концертів співу Му' Сountry, „Молитва“ Лисенка, „Ахбим була я забулєв“, „Чарочко моя“ і „Ще не вмерла Україна“ були сполучені з славною чеською бандою п. К. Грубого — випали знаменито під дириг. п. М. Бабія місцевого дякоучителя. Так само всі співні штуки були відіграні з бандою. Сим наша клівляндска парохія може позначити ся, бо в протягу несповна двох років з'організовав ся красний хор і наша молодіж дала 4 концерти а з театральні представленя. Се щось нечуване на наших вєстах. Давнійше друга народність, як Словаки, Чехи і др. нас Русинів мала ні защо. А нині вже з нами інакше рахують ся, бо видять, що і Руский нарід хоть бідний, за тоє любить свою пісню і свою народність — і свої обчяї.

Булоб у нас все — і ми моглибсьмо ще далеко висше стояти! Та на жал у нас так само не без куколю. Тая чорна сотня — а єсть їх не багато, яких то. Кмортів Угринових, котрі не потребують жадних концертів і діатгров — їм коби здорова палюнка. Много шкодять нашій роботі. Но робота їх не добра і злоба ніяк не удаєсь — тож, що робити? Аби бодай дещо доказати своїм задофанєм, бойкотували і не прийшли на концерт. Отже без тих фарисєів ми обійшлись, бо було поверх 1000 народу. Хто їм таку раду дав? не знаю. Я гадаю чи не заступця Римского Отця, Угрина.

Наконець змушений єсьм зазначити заслуги нашого ревного о. Е. Бурика, котрий не мало причинив ся около ревною нашого товариства „Боян“ як також нашому п. М. Бабію, що так нас двигнув — і наутив нас хто ми і що ми за одні. Нині ми пізнали, що ми за нарід — ми не співалимо чужі словенські пісні як то деколи було у нас. Не потребуєм ми чужим Богом служити. Ми маємо провідників, котрі нас доброю дорогою провадять. Як так будемо поступати далше, то певно дійдемо до доброї цілі.

Член Руского Бояна.

— Дня 16. лютого с. р. урядили члени Македунського Кружка аматорского представленє штуки з життя наших емігрантів під титулом: „В старім і новім краю“. О 7. год. вечером запов-

нила ся зала Горната гостями молодими і старими, своїми і чужими. Наша молодіж вивказала ся зі своєї ролі цілком удачно, а декотрі з них грали мов справдішні заводські артисти. По представленю відспівав хор декілька пісень: Вчєра у лузі я гуляла, Як ніч ма покриє, По під гай Фєся хорошо співала, Соколи, соколи. Чотири малі дівчата: Анна Баволяк, Марія Капітула, Анна Гавляк і Марія Шквир відспівали дуже удачно пісеньку: Ой ти дівчино зарученая — та зробили своїм виступом дуже мило несподіванку для аудиторії. Чєсть руский Македунський молодіж обоґо пола за їх патріотичну діяльність несеня освідомленя руский громаді і запізнаня чужих народів з нашими рускими піснями, танцями та штукою театральною. Треба додати, що присутні на представленю Словинці, Поляки, Маляри а навіть Англіки виражали ся дуже похвально про руске представленє, танці і спів. — Коло урядженя представленя найбільше потрудив ся молодий патріот руский Андрей Капітула за що най буде єму чєсть і слава.

Очевидець.

— Як довідуємо ся з польских Cohoes, N Y відбуло ся посвяченє гр. кат. церкви. Обряду посвяченя за позволенєм Преосвя. єпископа С. С. Ортинського мав довершити о. Й. Чаплинський. Відомість сю подаємо за польскими часописями, бо з наших тамошних патріотів ніхто не був ласкав про не згадати.

— В Філадельфії пару днів се-му безробітні робітники уладили демонстрацію і збитими лавами ішли до ратуша, де від мейора міста Рейбурна хотіли жада-ти праці. Провідники несли червоні прапори з чорними обвідками. Похід переходив улицею Брод, в віддалєню лишень кількадесят кроків від ратуша, коли пару возів хотіло сілмиць пере-дерти ся через ряди робітників. Сі стягнули тоді фірманів з возів та почали їх бити. На поміч скочило двох поліціантів, яких однак рівнож набито. Тоді завізвано помочі і відділи поліції ударили на збиті маси народу. Товпа відповіла револьверними стрілами, однак поліцменські палки взяли гору. Пострілено з поліціантів і одного прохожого, а надто около двайцять робітників віднесло тяжкі ображеня від палок. Чотирнадцять провідників походу арештовано.

— В протягу послїдного тижня згинуло на залізницях в стейті Нью Джєрзі 13 осіб, а 5 тяжко покалічено.

— В Ньюрку, Н. Дж. стоварпшенє пекарів порішило роздавати безробітним два або три рази тижнево даром хлїб. В домі під ч. 131 Принс ул. відбували ся сцени, яких годі описати, коли сотки обдертих і зголоднілих робітників, дітїй і жінок побачили повні комі свїжого хлїба, а ініціатор, д. Ратнер заявив, що слідуючий раз стоваришенє пекарів опят постарєє ся о хлїб та по кусникови м'єса, для кожного голодного і безробітного, який лишень ся зголосить.

— В Ньюрку, Н. Дж. стоварпшенє пекарів порішило роздавати безробітним два або три рази тижнево даром хлїб. В домі під ч. 131 Принс ул. відбували ся сцени, яких годі описати, коли сотки обдертих і зголоднілих робітників, дітїй і жінок побачили повні комі свїжого хлїба, а ініціатор, д. Ратнер заявив, що слідуючий раз стоваришенє пекарів опят постарєє ся о хлїб та по кусникови м'єса, для кожного голодного і безробітного, який лишень ся зголосить.

— В місті Нью Йорку протягом місяця січня с. р. на залізницях і транваїх погнбло 44, а 3,817 лю-дий віднесло тяжкі, або легші покаліченя. Так поважне число смертїй і нещасних случаїв в січні є однак о 72 случаї менше, як в грудні м. р.

— Без поканяня помилуванїй. „Святїйший“ Синод в Петербурзі, як доносять часописи, зняв з росийского писателя Толстого кляту і приймив єго знов на ло-но московської церкви, хоч той скептик о се ані не просив, ані своїх поглядів в справах релігїй-них не відкликав, ані до віри сєї церкви не признав ся. Помимо того московска церква приймила єго у свою звязь і тим дала на-глядний доказ, прямого невір-ства, своїх власних перєсєїд-ченє. — Сю релігїйну байдуш-ність показав Російський Синод ще і тим, що приняв в свої члени Івана Кронштадского, знаного ворожбитя.

— Дня 28-го лютого виконали перські революціонєри атентат на перського шаха. Шах удавав ся до поблизького міста від сто-лиці Перзії, однак не іхав як звичайно в автомобілі, лишень по-заду, в звичайній, двірській по-возці. Революціонєри, позаяк автомобіль був критий, не віді-ли де іхав шах, та кинули бомбу на автомобіль. Шах уйшов смер-ти, однак так перепудив ся, що втік пішки до своєї палати — однак під сильною військовою охо-роною. Винувників не відкрито.

— В місцевости Сан Антоніо, Текс. наступив в наслідок вибу-ху газів в майнах угля вибух д. 28. лютого. Жертвою вибуху па-ло 90 майнерів, які погнбли на місци.

— В Албані, Н. Й. в сенаті принято 30 голосами проти 7 проєкт устави, в якій домагає ся визначенє комісії складаючої ся з 15 членів в цілі розпочатя слідства против лапівництва, у-правлюваного через заряд міста Нью Йорк.

— На засіданю дня 21-го лю-того Палати є-презентантів пре-зидент Рузвельт дістав малу на-уку. Палата іменно приняла дав-ну уставу МакКинлея, силою якої на золотих і срібних моне-тах має бути вибита напись „I, God We Trust“. Як відомо, пер-ед пару тижнями усунув Руз-вельт сю напись з нових монет.

— В Вилксбері, Па. дня 22-го лютого підчас спуска ся вінди з десятима майнерами до ко-пальні угля „Stanton“ спав на вінду величезний кусєнь желїзї і розтрїскав єю в дрібні кусні. Трєх майнерів вбито на місци, п'ятох одержало тяжкі ображе-ня тіла та померли в дорозі до шпиталя. Двом удало ся спасти. Шахта має тисяч стїп глєбоко-сти.

— Желїзниця Місурі-Пасіфік-Айрон Маунтейн замкнула ко-лисьто три фабрики вагонів, че-рез що 2000 людий стратило ро-боту.

— На старо-краєвий Фонд бо-свий зложили: Мик. Пшоно-вський 50 цнт., Ів. Гузи 50 цнт., Іо-сиф Шварц 50 цнт., на весілю Ів. Хоми (збирав Вас. Хома) 2.26 д.

Разом 3.76 дол. — Вислано на руки о. С. Макара — Ansonia, Conn.

— На бідного академіка жер-тували слїдуючі добродїї: о. Н. Кульчицкий, Карнегі 10 дол., о. Е. Кубек, Мазаной Сіті 5 дол., П. Андрей Шквир, МкАду 5 дол., П. М. Бабій, Клівленд 1 дол., П. В. Яковчук, Ілейдаєв Монт 1 дол. — Разом 22 долари.

ЗАЯВА.

Якийсь непрошений гість з на-шої парохії помістив в „Поступи“ допис, в якій нема ні слова пра-вди, тільки самі лож. Тож, ми, парохіяни, протєстєсємо. проти сєї дописи, яку вважаємо за брє-хливє, підле. напостованє.. Не хочемо бабрати ся в сїх свин-ствах, що автор понаписував на о. Чаплинського, однак уважа-ємо се нашим. обовязком запро-тєстувати проти такого лайдач-тва, заявляючи, що. все від по-чатку до кінця, се сама лож і ви-думка.. В доказ правди слів на-ших кладемо. свої. власноручні підписи.

Cohoes, Febr. 29, 1908.
За комітєт:
Даміан Мерєна т. р. пр...
Лука Ядлош т. р. секр.
Гнат Федорко т. р. кас.

Послухайте!

Роботи ідуть загальом слабо. На фарми беруть поки що ли-ше таких, що вміють хоч трохи по англійски або німецьки, вмі-ють робити на фармі, доїти ко-рови, і мають грїш на оплатенє собі дороги.

Ті, що ідуть з Нью -орку за роботою на запад (Пєнсільве-нія, Огайо і др. стейти) можуть дістати при нашій помочи дє-шевїй шї тикєт.

Пишіть де їде добре робота, до кого голосити ся і скільки лю-дий потреба.

Тиждєнь тому завернули 8 Ру-синів до краю.

Недавно одна жінка з Sagon, Pa. приїздила за своїми братами до Каселгарді і мало на ули-ци вночі не замерзла.

Один чоловік з Оліфант, Па. втратив день і гроші ідучи за братом до Каселгарді.

Випадки такі бувають що дня. Все те дієсь лише тому, що не-ма Руского Іміґраційного Дому.

А однак є люди, котрі кажуть, що їм Руский Іміґраційний Дім непотрібний, що треба ще чо-гось чекати.

Slavonic Immigrant Society
35 Broadway
New York.

Для хорих.

В вських Ваших слабостях удавай-тєсь до свого, а не чужого. У мене дістанете ліків на всі Ваші слабости. Зіде на білі груди 25 цнт. Вода на очі 50 „ Мазь на рани 25 „ Медицина на вубі 10 „ Кроплї жолудковї 25 „ Медицина на білі голови 25 „ „ на свєрбєня тіла 50 „ Мед. против жїзєних коуд 50 „ Мед. на ревматизм 100 „ Мед. на білі кризис 50 „

Який лік не є зміцєний, достарчує ся на жадає.

Проби медицину даром. Не вєстидайте ся тільки написати, що Вам бракує а дістанете і лікарство і пораду. Гроші вєсплати лишень долар в почтових марках а лишнь на мої ордер або в редї-стрєсованих листї. Адресуєтє:

TEODOR REVAK
Box 348 Desloge Mo.

Пригоди Пройдисьвіта Хвальницького на суші, як він їх сам оповідає.

I. Їзда до Росії.

Давно бажав я бути в Росії та власними очима видіти той край і нарід, о котрим розличні розлично пишуть і говорять. А чував я, що там такий недостаток всякої просвіти, що така пуща, така дич, що нема там ні доріг, ні стежок, що до Петербурга і літом годі дістати ся. Тож вибрав ся я під зиму, думаючи, що по верку снігом і ледом буде гладка і легша дорога. На дорогу купав я собі коня та їхав верхом, щоби не пересідатись з почти на почу та не платити почтілюнам при кожній корчмі горівки. Аж вибрав ся я досить легко і чим далше їхав, тим більше мені студінь докучала. Вже на Волини зустріаю на дорозі чоловіка, котрий скостенів від зими, не маючи на собі доброї одежини. Серце моє кралялось на вид такої нужди. Хотіли і сам я перемерз, що аж двонив зубами, верг я ему мою верхню одіж, та поїхав сам далше, аж і стемнілось і ніч мене зачала.

Кругом ні села, ні хати, ні живої душі. Все доколя лиш сніг покривав; ні дороги, ні стежки, ні сліду людського...

Я і коняка були вже умучили ся і треба було доконче відпочати.

На щастє із снігу сторчав якийсь пал. Тож до него привязав я мого коня, а зложивши мої пістолята під себе, уклав ся як міг вигідно на м'якій, хоть студеній сніжній постелі і заснув так твердо і смачно, що пробудив ся аж геть-геть другого дня пізно, коли сонце високо стояло на небі і так тепло гріло, мов би серед літа.

Але хто годин поняти, як я здивовав ся, побачивши, що я не чував в селі і то серед кладбища? Доколя мене самі крести і гроби, о десять кроків церков, а під самим носом висока звінниця! Но гдєж мій кінь? Сюди-туди смотрую, за ним і слід загинув! Аж нараз чує, щось ірже. Глип в гору, а кінь як цілий повис, ледви вже дижає, високо на шпилью звінниці, унятий на уздечці!

Аж тепер мені все розяснилось!

Вчера, в наслідок великих заносів, ціле село був сніг завів і засипав і зрівнав з землею, вночі же так напрасно знов пустило, що сніг цілком розтаяв, а з опадаючим снігом і я сплячи спускав ся низше. Лиш кінь не спустив ся, бо був увязаний, і то до шпиль баві на звінниці, котру я вночі держав за пняк або пал.

Не було що довго надумуватись, а треба було спасати стого коня. Хопив я за пістолет, вицілів прямо в саму уздечку, перестріляв, урвав, а кінь... гоп як галушка на землю! Я перекрестив ся, сів на коня таї пустив ся далше.

Мало-помалу зайав я аж в глибоку Росію. Там нема того звичаю, щоби зимою верхом їздити; тож і я, почитаючи звичаї і обичаї кожного народу, примінив ся до того, купив собі санчата, запряг до них свого коня і так поїхав собі прямо до Петербурга.

Точно вже не знаю, в котрій то було губернії, або близько якого було се міста, але знаю лиш, що я переїздив через великанський, страшний ліс, где увидів вовка і то зголоднілого, котрий як вихор пустив ся в погоню за мною. Не було спасеня; я видів, що він вже доганяє мене, що тут смерть нехитна мені і моїм конині. Я так механічно зігнув ся і скудив ся в саях і попустив волю мому коневі, най іде, як і куда хоче сам. І чого я може найменше надіяв ся, се і стало ся...

Вовк, мов-би мене мало цинив і не зважав, просто пересадив скоком через мене і через санки, і впалив ся в зад коня з такою силою, що здавалось, якби половину его проликнути хотів. Бідне створіння із страху і болю тим скорше гнало, мовби яке навіжене. Піднісши ся і розтворивши очі, я з переляком доглянув, що вовк дійсно вже до половини з коня в'їв ся. Ах, як вхоплю я тепер за мій величезний батіг, як зачну вовка парити... він все пре в перед, жре коня все більше і більше, аж в кінці сам в упряжи очутив ся. Я же мастив і мастив его то батогом то бичиком все лучше і в най-більшій галопі ми опинились щасливо в Пет-бурзі, чого я і вовк і не надіяли ся, а люди всі збігали ся і ззирали ся на таке чудо, невидане і неслухане!

Не хочу моїх дорогих читателів заважати оповіданнями о всякій всячпні того великанського і прекрасного міста. Єсть то теперішня столиця Росії та було би що о ній писати цілі книги. Але я люблю оповідати лиш о таких річах, на яких я добре розумію ся; я люблю яко завзятий стрілець оповідати о конях і собаках, о лисах, медведях і вовках, котрих в Росії далеко більше, чим в других краях; в кінці радо оповідаю о розличних богатырских подвигах і пригодах, що дла геть того шляхтича сузь лучшою окрасою, чим чисто прасований ковнірок і маншети, та всі там якісь французські і модні, елегантні.

Там в Петербурзі хотів я вступити до війська, але заким мене асентировано, то таки минув якийсь час, а я сидичи бездільно і маючи еще з собою гроші, жив собі як пан в тій столиці.

Черезрімна студія і дивні обичаї тамошних людей мають до себе тое, що там люди далеко більше напиктаками гріють ся, як где-інде в інших краях, где люди з конечности більше тверезі, бо і не мають за що пити. Тож бачив я там часто людей, що всілякі напикти пили як гуси воду. Але правдиве чудо... то був один генерал, котрого я пізнав в тій гостинниці, где я заходив на вечеру.

Був то старий душегуб. Борода у него біла як сніг, а верхньої частини голови у него дасть Бог. Лишив він єї у Турків, котрі єї мов маківку скроїли. Тож перед кожним гостем, з котрим він першб раз в гостинниці зійшов ся, звиняв ся він, що сидить в шапці, бо другі то вже знали, чому він голову накривав. Той генерал то все перед обідом випивав по кілька фляшок горівки, а запивав обід так само кількома фляшками араку. А все таки еще ніхто ніколи не видів его п'яним.

Не правда-ж, що то на дивне диво подобає? Тож і мене тое дуже чудовало, бо і сам я був нераз свідком того всего. Але мені удалось тую загадку відгадати.

Генерал, попиваючи, мав звичай, від часу до часу свою шапку трішки підіймати і так поправляти на голові. І я видів то не раз, але не уважав на то. Бо що ему горячо було, аж біт зчол лав ся, і треба було трохи охолодити ся, то віддай нічого дивного. В кінці зауважив я, як то він разом з шапкою підносить осторожно і тую серебряну накривку своєї голови і туди то виходить весь спиртус з него і уносив ся над ним як яка маленька хмарка.

Тепер мені загадка розяснилась.

Я сказав о тім кільком моїм довірчними приятелям, а що огди

був власне вечер, тож хотів я тое доказати і для цілого товариства зробити несподівану штуку.

Я станув собі з заду за генералом і курив спокійно файку. Колиж він, як звичайно, підніс трохи шапку, я чирк сірничком і запалив виходячий з его голови спиртус. Стало ся чудо! Спириту-сова хмарка над головою генерала запалилась і як-би електричне світло палилась до кінця, а нашої радості не було границі! Не налякали ся того ми, не розгнівав ся тим і сам генерал, але противно, ми еще нераз тое робили, чий він лиш тим-більше еще величав ся.

Поминаю багато, що там всего еще вираблялось і показовалось, бо рад я перейти до моїх стрілецьких пригод, яких я багато-багато в житю дізнав. А стрілець я очайдушний, неустрашимий, що і жити і умирати хотів би я лиш в борбі з вовками і медведями.

2. Стрілецькі пригоди.

Було то одного разу, як я, вставши рано, дивлюсь із вікна на ставок, що стояв близько хати, аж тут дикі качки мов-би его вкрили. Сейчас вхопив я за фузію та як стій поскоковив на двір та нерозважно так заповров головою о двері, що аж мені іскри в очах станули. За хвилию став я над ставом, хочу стріляти, та на нещастє показалось, що там при дверех і курок від фузії десь відломив ся. Щож ділати; шкода часу тратити!

Впало мені на гадку власне тое, що сталось з моїми очима при дверех. Приложив я фузію близько ока а сам як тарахну себе по другім! Іскра з ока вискочила, а стріл так удав ся, що пять пар качок лягло на раз трупом. То вам присутність духа, котра спасла вояків і моряків нераз, а стрільця сто разів вже!

Так другого разу лажу я, лажу, по-над ставом, аж тут дивлю ся суть качки, але так рідко, так порозпливались, що хотьби і як, то на один вистріл не убеш більше як одну або дві. А тут при собі мав я вже лиш один набій, коли тимчасом дома надіяв ся я мати гості, для котрих як раз здалась би яка печеня.

Тогди пригадав я собі, що в торбині маю кавалок солонини, яку я взяв з собою. Витягнув я шнурок, увязав солонину на один конець, розмотав і кинув як довгий далеко в воду, а сам сів на березі, скрившись в трощу. Сейчас надплила перша качка таї хап... лхнула, але не стравила! Другим кінцем виїшла солонинка, а тую хап друга качка, за другою потім третя так само. Конець-кінців кусень солонини з шнурком перевандрував через всі качки, а они, любенькі мої, сиділи як пацьорки на нитці насилени! Я тогди легонько підтягнув їх до себе на берег, обмотав ся добичею кілька разів через плечі і преспокійно пустив ся домів.

Дорога до дому була не близька і мій тягар дав ся мені в знаки так, що я вже і сам не знав, що робити... чи не пустити би кілька п-тук. Колиж я до того прибирав ся, ідучи потряс я якось качками, котрі всі жили, та лиш з перестраку на хвилю були утихли. Тепер они стали тіпотатись одна по другій, стали так сильно крилами лопотати і в гору взбиватись, що я як раз опинив ся з моїм тягаром в воздуху. Ну, я вже дечу як який опир або заклятий чарівник! Другий на моїм місці умер би з перестраку; але я не той! Я підняв еще поли моєї капоти і направив ся в сторону хати.

Дивлюсь, вже побачив я мою хату, вже не далеко; але як тут задержатись, щоби карку не зломити? Ану, дуси одну качку по другій та від того все спускаєсь низше, аж прямо в комин та коминном на сам припічок... щастє, що в хаті не топилось! Всі в хаті остовпили з переляку...

І другій раз мені майже така саме лхнула... Выходжу правду з фузією, але не мав я при собі набоя. Аж тут дивлюсь... стадо куропат.

Аж запахла мені їх печеня! Хоть гинь, нема чим стріляти. Набив я фузію лядстоком, заостривши троха на каменці конець, сполошив куропатки приблизившись, а скоро лиш фуркнули трохи, вистрілив лядстоком, і от... сім штук готових на рожні встромлених упало о кілька кроків недалеко.

Як сказано, треба лиш уміти собі раду дати...

Раз іду я сам лісом, аж тут красний, пречудний, як галка чорний лис. От, того то здало би ся мати, але і шкода его шубу кулею а навіть і шротом подіравити!

Лис приостановив ся під деревом. Я сейчас витягнув кулю з набитої фузії, а набивши єї добрим гвоздем, випалив, і то так влучно, що як раз пригвоздив лиса за хвіст до дерева. Тогди підійшов я спокійно ближе, витягнув свій ніж, зробив перекрій лису на чолі і як начну лиса добре тріпачкою обертати, до аж із шкіри вискочив. То чудо, котрому варто було надивити ся!

Часом щасливим трафом можна і не один хибний крок направити. І того я також дізнав, коли я раз в лісі стрілив, як через ліс бігли дві дикі стині. Був то він і она. Я вистріляв, але хибив. Мило того однакож дик побіг, наляканий, а льоха пристанула на раз, і ні рушити ся з місця, як-би єї приковав до землі.

Коли виджу, що она не ворухне ся з місця, приступив я сьміло ближе і переконав ся, що льоха та була совершенно сліпа і ходячи держалась хвоста дика. Моя куля була вцілила просто в хвіст, бо она его еще кавалок держала в пащеці. А коли єї вожд утік, тож она осталась сама, не видячи дороги. Аж тепер я взяв за кінчик оставшого ся в єї пащеці хвоста і попровадив безпомічне зв'єря сподійно аж люблю до дому.

Як і страшні суть ті льохи, то всеж таки дикі самі суть і грізніші і опасніші. Я раз надибав в лісі одного, і то в хвили такій недогідній, коли я не мав охоти ні кого зачіпати ні сам боронити ся перед зачіпкою. З тяжкою бідрю я ледви скочив за дерево, коли розлючена бестія мов скажена кинулась з розбігом на мене. Як заповр зубами в старого грубезного дуба, так ні суди Боже, витягнути кли більше...

Ага, подумав я, тепер я тебе дістану! Ухватив як стій за камінь та вбивай кли еще глубше, щоби зв'єрюка не рушила ся. Та бігай тогди сам чим скорше в поблизке село по санки і воловоди та звязав я бестію як колоду і так живцем з парадом привіз мого дика до дому.

Иншого разу, коли я вже був всю амуніцію вистріляв, як раз в лісі зустріаю оленя. Красна собі фігурка, хоч малюй! Так близько мене, так рівнодушно на мене дивить ся, мов би і знав, що моя торба порожна і я ему нічого не здію. Но пороку еще троха у мене було. Сейчас набив я фузію кісточками з черешень, що случайно лежали купкою коло ніг, і як стій впаковав ему цілий набій в саме чоло межі роги. Вистріл досить его ошоломив; він скрутив ся, правда, однакож таки зник.

(Дальше буде.)

Чи ми єсьмо

, світ міру"?

Положенє руско-кат. церкви і єї вірних на вільній американській землі під теперішню пору єсть того рода, що не позваляє нам сидіти з заложеними руками, та очікувати спокійно кінця страшної заверухи. Ми рус.-кат. священство, яко натуралні Богом і покликанем поставлені провідники церкви а і народа, мусим забрати голос, та сказати, гадаю, своє важке слово у нинішнім хаосі, у братобійчій борбі, бо ми, після слів Христа Спасителя, єсьмо „світ міру" і укривати ся не можемо, але если єсьмо добримі священниками, правдивими учениками нашого найбільшого Божественного Учителя І. Христа, маємо стояти на свѣтнику і свѣтити, ширити ясність а розганяти тьму! про-свѣтити а не темряву п'їтму робити, або дивити ся байдужно, як лже пророки (фалшиві учителі) мов барани у овчій шкурі роблять безкарно спустошенє у стаді Христовім. Добрий пастир душу свою полагає за вівці, бо вівці его суть, а злий пастир, то є насмник, увидівши вовка не радить вїзям але утікає! До коша-ри Христового стада, до руско-кат. Русинів американських, за-крав ся не один лише вовк, але ціла тічка, ціла зграя вовків, ривів, гієн, та всякої дикої зволочи, та по своему, по дикому жируючи робить нечувано страшне спустошенє. Робучий наш нарід розбіг ся в гадках наполошений дикою ватагою, збитий з пантелику розбігає ся на всі сторони, в смртельнім переполоху сам себе гризе, кусає, з'їдає ся, тратить силу, тратить славу доброго, побожного та культурного народа. тратить віру у свої сили, тратить надію на свою будучність, словом Американська Русь замінила ся у страшне пекло. А ми „світ міру" поховали ся під сподом і не висилаємо зі себе ані одного промінчика (луча) свѣтла у страшну темряву, а тимчасом не радимо о вівцях, бо вівці не суть наші, ми лише бідні темні слуги долара заплати, до-ходів, а вівці можуть розтікати ся!

Страшне єсть наше захованє ся, дорогі братя мої, отці духовні, у теперішній порі! таке страшне, що розуміючий положенє нашої церкви і народа, а видячий нашу бездільність, може совісно сказати: Наука Христова перевела ся межн руско-кат. священством в Америці! Священство наше єсть лише шумним параваном з написею: за віру і народ! а за ним, за тим параваном ціла купа диких інстинктів, рабства, боязливости, пажерливости, а навіть непри-мірної лїдлости!

Зіслав на нашу церкву і нарід Бог страшний допуст; Рим нао-джений злосливими юдженнями голов айрської церкви в Америці, стероризований десятками латинських „інфул" робить епохальний блуд, зносить булею „Еа semper" за одним почерком пера всі привілеї освячені віка-ми, соборами, синодами, та па-пами римскими руско-католицької церкви в Америці, задає брехню своєї свѣтлості, справедливості і до руско-кат. обряду прихильності, та усвоїв любови до рус. кат. обряду вносить головою братоубійчої борби у наш народ. Розпорядженє курії римської заболіло до живого кожного щирого вірника нашої церкви, а біль зріс у смртельній конвульсії вірника Русина розуміючого, що обряд наш і народність руска єсть полученом тіла з душею — одно без другого жити не може. В судорогах душевного болю вхопили ся американські Русини до завзятої оборони перед напастею, але як?! Яких спосо-бів ужила Русь американська до оборони своїх прав, якого ору-жя ужила до тої будь що будь

епохальної в церковній нашій історії борби, чи так, як лицю-людям культурним, інтелігент-ним, з розумом і серцем харак-тером?! Чи ми Русини стали єдин ряд, плече о плече аж прав-диві воїни Христові і нащадки славних предків наших, котрі немало крови преслили за свою віру і народ. Чи ми „світ міру", втягнули в наші босві ряди наш вірний, щирий, чесний нарід? Якого кличу ужили ми до нашої свѣтлої війни?! Отці Духовні! а закликаю Вас на Вашу совість, на спасенє Ваших душ, скажіть мені, чи ми всі єсьмо під нашою руско-кат. прапором а если не всі, то вясніть мені, чому не всі, яка причина, що спонукало де-кого до покинення своєї хоругви? Я не розумію тактики тих, котрі відскочили від прапора „за віру і народ", скажіть мені мудру при-чину, може і я прилучу ся до Вас — таж я знаю, що я не поїв всіх розумів, я знаю, що мені много а много до учености хибує і хочу вірити, що Ви маєте до того я-кусь тверду підставу та прошу мені тую Вашу рачію сказати, а я ручу Вам словом священника, що коли мій розум і моє серце признаєть Вам рачію, склоню покірно перед Вашими аргумен-тами голову і з Вами буду дума-ти над способами ратованя на-шої спільної церкви і народа від грозного небезпеченства!

До нинішньої хвилі я ані не чув, ані не читав нігде серйозних виводів тактики людей відско-чивших від спільного нам всім прапора. Що правда читав я га-зету Правду, Рус. Ам. Вістник, Свободу, чуюсь на Конвенції ду-ховних 2. січня 1908 р. в Гейз-тоні много премного, але не зна-ю, що тому за причина, я не міг виробити з тих писань і бесід я-когось конкретного заключеня. В Гейзтоні закликав ся стар-ший руско-католицький священ-ник (як довідавав ся від других оо. духовних був ним о. Акакій Камінський), що душу свою полагає за вівці, церков кат., за Русь, а закликав ся так страшно

тих заклинань, то мороз по чоло-віці переходив, а коли положили духовники о. А. Камінському Протест против булл до підпи-су, той горячий патріот католик порадивши ся з кількома своїми товаришами в другім румі, від-мовив свого підпису на протесті а за ним пішли і его кумпани.. Що за причина так наглої зміни в одній хвилі і в одній і тій са-мій душі горячого бесідника. О-тець Камінський подав таку при-чину: „Виджу підписи бо свя-щенників, але не виджу підпису єпископа нашого!" Значить ся так, на мою гадку: „Ви всі духо-вики підписавши ся на протесті против булл, хоть Вас там було підписаних 70 словом сімдесять єсьте дурні, а я і мої кумпани є-ще не упалисьмо на голову, що-бисьмо робили собі ворогів з ай-рських єпископів!" Чи не ліпше то тримати ся двох клямок. Я ду-же цікавий, щоби зробив о. Ка-мінський, еслиби булла була прийшла перед приходом єписк. яку, причину подавби своїй абстиненції?! Або ще цікавий-ший знати, щоби був сказав о. Камінський, якби був зобачив на протесті священників підпис єпископа — чи не бувби відско-чив від підпису?! Одно вбило ся мені дуже в пам'ять а то слова о. Камінського. Він сказав ось що „Що стане ся в будучности якби ми підписали протест" — і ті слова старшого священника шу-млять мені до нині в ухах, а зна-чення їх я і до нині не вспів зрозу-міти. Видно з того хіба одно в поступку о. Камінського: єго го-варивши а то: ті отці не мають чистої совісті, їх серце кривить, лукавить, бо і шоби то їм було завадило підписати протест про-тив булл, тим більше, що самі кричали мало не потріскали пе-ред указанем ся протесту: „чо-му не закладає ся протесту про-тив булл! Поступок тих отців"

заслугу вповні на назву: безхарактерність та безпримірна підлота!

Придивіть ся тепер яке становище в справі положення Американської церкви а і Руси зняв орган зєдинених руско-католицьких брацтв: Руско-Американський Вістник! З шумного назвиска тої великої сильної церковно-економічної організації виходило би, що єї орган Вістник стане на ґрунті релігійнім а до того католицьким, та вспільку з духовенством, народом, своїми членами затягне ся до спільного боевого ряду і як лицю на такий орган, возьме ся завзято до поборювання ворога своєї церкви, суспільности та своїх членів; так повинно було стати ся.

На превелике здивоване цілого католицького світа, а вже на правдиве остовпінє кожного щирого Русина католика, Вістник відскачів від спільного прапора, та безсоромно перейшов на бік противника рускої церкви і руского народу, — він, Вістник, кинену у нашу рідну руску стріку головню римської курією, побіг не слумлювати-гасити, але роздувати! Замість подавати на своїх стовпцях щирх рад, просквіт, планів на ратоване нашої церкви і народу, Вістник мов той зумашедний чоловік, кидає ся на власну свою маму, на власну свою рідню і з диявольською злобністю, з піною на устах, бє по голові і копає рівночасно на нещасливого трупа яму! Отці Духовні, дайте мені подібний приклад одичія хотьби найдикішого народу, покажіть подібне звиродженє під сонцем на кулі земній, вкажіть мені другий подібний взір упідлення — гадаю, що лише межі нами Русинами можуть просперувати цвітти, яких жаден инший на низшій від нас ступені культури нарід не стерпіби у себе. Вістник кричав з початку, що єпископ руский не протестує против буллі, закликав протестувати а дальше під впливом високої горячки оголосив світові, що єпископ сховав булю і не хоче показати! Я гадаю, що Пресвященний єпископ зробив, ховаючи булю так як повинен Владика любячий свій обряд, церкву і нарід зробити, зробив як чоловік мудрий на так високім становищі, яким єсть гідність князя церкви зробити повинен, зробив як чоловік чесний і характерний робить. Та чому, спитаєте мене, чому не показав священству і народови того випортка римської курії? Тому, кажу Вам, бо має розум і щиро волю охоронити наш обряд і наш нарід від латинського „гаракирі“. Отці Духовні таж Ви добре знаєте, що lex non promulgata нікого не обовязує! Чи Вам треба те пригадувати? А прецінь так оно єсть, бо найшли ся каноністи, котрі того не знають і показали своє невіжество на стовпцях Американського Руского Вістника — зажадали священники обсьвіти обильну трапезу у Вістнику, від єпископа показання (promulgatio) буллі! Як то назвати? Дурнотою? невіжеством? Ні, сто рази ні, бо не припускаю, аби люди зі скінченими студіями університетськими того не знали, а категорично тому не вірю, бо і що за піп з такого чоловіка, що кардинальних відомостей не посідає а єще де?! В Австро-Угорщині покінчивший школи; як би не знав того царславний батюшка, або який бідолашний Серафимець, не було би ся чому і дивувати, бож ми здорові всі знаємо які високі науки посідають піпці, крапці, викроплені царславним кропилом на попушків-батюшків. Але покінчивши університет знають і мусять знати, що коли би був Пресвященний наш єпископ проголосив, чи як то они хитро сказали, показав булю народови і священникам, був би тим самим сказав: по сему бить, того ся маєте три-

маті, що в тій булі єсть сказано, а тогди я перший був бим крикнув: єпископ зрадник нашого обряду і нашого народу; та так ся не стало і всі хто знає Пресвященного, хто чув его терпіння перенесені на собі єще в старім краю для свого честного, сильною як слеза характеру, знали що так буде. За тим повинен стрінути нашого Владика оклик признання і заохоти. Его до дальшої борби з рабівниками прав нашої церкви! тай таке буває у других народів але на жалє не у Русинів, ми не уміємо оцінювати характерів, ми підлий нарід безпримірно підлий! У нас характерністю являє ся підлота, а підлота характерністю!

Появив ся протест священників, появив ся протест народу, за булю нічого не чувати, отже, Пресвященний зробив те, що якщо єпископ під властою не мав зробити, бо против волі Риму і задумевних бажань айрських єпископів буллі не проголосив і клену ся на глініні останки покійних моїх родичів і свою священничу честь — не проголосити ніколи. Та католицьке руске Соєдиненіє у своїм органі Вістнику не перестав своїх нападів на єпископа і на священство, однакж з тою різницею, що покинув булю на бік а виїхав з иншої бочки. От що закидає нашому Пресвященному єпископови руско-католицький орган Вістник: закидає єму, що він єсть перший український єпископ! а священникам галицким закидає, що они суть радикалами-українцями, попиками, угорським знов говорять, що суть „re-tolizovsamі“. Що до українства то я до сеї пори не знаю, що українство єсть таке страшне, єсть щось антидогматичного! Знаю, що Україна єсть красний, плодючий, багатий край під забором російських царів, що на тій Україні жиє нарід православний дуже чесний, побожний, о славіній минувшости, знаю, що того народу єсть там двадцять сім мільонів, дальше знаю, що той нарід єсть такий самий руский як і той що мешкає в Галичині, на Угорщині, на Буковині, знаю, що має ті самі обичаї, звичаї, ту саму мову що і ті в Галичині, Угорщині і Буковині, знаю отже, що они суть рідними нашими братами, але не знаєм до тої пори, що Українець єсть така страшна потвора, що Вістникови не дає спокою, що Вістник на саму згадку Україна або Українець дістає завороту голови! Що той бідний піп або і той перший український єпископ вивен, що належить до того народу великого і культурного, що розсіяв ся на простори України, Галичини, Буковини і Угорщини, а дальше, що они винні, що Бог благословив той нарід плідністю, що розплодили ся, розросли ся так шумно, що не стає їм вже місця в старім краю та поселили ся на Вашингтонській землі?! Та чому Вістник не чіпав ся Поляків, Словінців, Мадярів, Італіянців або Москалів, чому Вістник шкалює на своїх стовпцях свого єпископа, своїх священників, свій власний нарід?! Вістник побачив, що з буллі дадуть собі раду священники (не всі!) і нарід, що мимо его (Вістника) найщирішою волі задержати булю при житю, не удасть ся та яштука, впровадив на поле борби українство, та так як при буллі, так тепер і в українстві кричить мало не пукне єму жила в гортанці, на цілий рот: незаписуйте на єпископа церкву, не вірте єпископови, бо єпископ, *quis teneatis*, „Українець“!

Чи не підлота то добрі люди, чи не зрада то на власнім народі нести у працюючу на хліб масу роздор, сварку, колотнечу?! Сіи бопо все се робить ся, яка ціль єсть тої диявольської роботи Вістника, а за ним і Правди! На те питанє я таку гадаю дати відповідь — дурак, що не помилю ся,

а єслибим ся і помилив, то дам ся поправити Вістникови, скоро лише котрий матадор з Вістника покаже мені иншу ціль а не єго, котру я маю на гадці. Я гадаю таке: Пресвященний єпископ єсть чоловіком характерним, горячого серця до свого обряду і народу, за ним стоїть кількадесят священників з подібними єпископови прикметами душі так з галицької сторони як і угорської; біда не спить, а нуж возьмуть ся до організації церкви, школи, вибудують семинар, освідомлять нарід зачне ся радикальне (від кореня) викорінюване темноти між руским народом, нарід зачне просвічувати ся, організувати, приїде до самопідняннє, зачне горнути ся до читалень, до школи, стане закладати різні товариства, уряджувати аматорські представлення, пізнає свою милозвучну мову руску, пізнає чар рідної пісні, полюбить своє, але зненавидить нас, превелебних, що і самі не научили ся рускої мови і свій нарід в темноті тримали, готов роззявний нарід сказати нач, що ми католики (Slowency) а не Русини, проженуть нас до Словінців аж закуриуть ся за нами! Отже конялюзія: поки вода мутна ловити рибу, поки нарід темний напихати кишені, бо як прозрить тогди нас копне ногою, зігне нас як пчела стинає трута під зиму — тому брати товариші від Вістника ратуємо ся як можна, хотьби клеветою, хотьби шкалюванєм, послідними грубьянськими епітетами свого Владика, свого настоятеля найвищшого церковного. Бодрим ся тай айришів клямки держим ся а може удасть ся нам яке тако продовжити свою егзистенцію! Чи не підлий ми нарід отці духовні, чи не соромити ся кождому чесному Русинови іменем Русин?! Так ми підлий народ якому рівного здає ся не найдеш під сонцем! Так скаже хтось, то правда, але автор не взяв під розвагу, що межі нами суть і чесні, добримислячі люди, єсли підлим хоче автор назвати нарід, то най скаже виразно: підлі, що так роблять, так поступають, так пишуть підло, але нашу честь — честь отців патріотів руских, відданіх своїй церкві і народови — той автор не ображає! Ми не під! На те я відповім коротко а відповім питанєм: Як назвете отці духовні того чоловіка, котрий вправді не краде але не перешкодить злодієви красти, хоть би міг се зробити дуже легко — не єсть він співвинним крадежи. Коли ми священники характерні, любячі нашу церкву, наш обряд і наш нарід, видимо, як зневажають безбожники верховну власть нашої церкви, як осмішили, понизили, зневажили нашого Владика без даної мудрої радці. Коли ми священники видимо і чуємо як прозиває нас компанія від Руского Вістника: радикалами, пущівірками, пьотилизавцями і проч. і пр. а не перешкодили тій банді їздити по голові свого Владика і нашій власній, то як то наше захованє назвати?! характерним?! чи може характеристичним?! Єсли не другим, то підлотою! бо лише людям без характеру, без чести, підлим можна в очи плювати! Чесний чоловік щось подібного не позволить собі заподіяти, а ми? ми мовчимо, тай кажемо: але то Вістник паскудить, най го чорт возьме! Така оборона єсть нічим иншим як лише знаком браку чести! Кождий чесний священник, кождий чесний, мудрий свідкий чоловік, повинен сказати — годі братку! руки по швам! та не позволити безкарно ляти брудні, помилі на голову нашого архиєрея, нас самих і нашої віри зневажати. Люди бойкот на Вістник! а будьте певні, що єсли пригвождені в той спосіб спустять з тону і будуть ся рахувати, а ні, то піддуть в дубину!

Будьмо „світ міру“ а не посьміховиском! досить байдужности, час найвищий взяти ся радикально до самооборони і оборони народної а і становой нашої чести!

Священник.

Дива на Американській Руси.

Перше диво:

Салювіста з Homestead, Pa. господин Іван Угрин упер ся міцно аванзувати а корчмаря на главного куратора дієцезального. Єму за мало єго достоїнства шинкарского і хотівби конче прославитись високо високо.

Отже пише артикули до Американського Русского Вістника. силє свою му дрість як в рукава а все критика „глубокоумна“ в церковних справах.

Він єсидить і розважає справу гр. к. Єпископату, питає і стягає Єпископа якою властію сюда приходити а коли Єпископ не прийшов до єго салюну, не представив єму своїх документів і не просив о ласкаву арендирську рекомендацію, так він тогди гейже на єпископа виступати, від суджати від уряду а вкідати війшов до такої арганції що назвав єпископа по просту авантюриком!!

От давить честні люди до чого дійшло! Чоловік що привик видіти що дна авантури і галабурди в салюні, що має до діла з пінками, авантюристами, видить авантури всюди і єму здає ся що инакше і не може бути.

Сей блазеньський виступ корчмаря Угрини се цвіт дотеперішного положення нашої гр. к. Церкви, яка не маючи Настоятеля дієцезального поневірлясь мов сирота і перейшла тернисту дорогу пониження. Сей крєк Угрини се обравець в більших рамках тих скандалів які діялись в наших парохіях. І так нераз головний бос в парафії, розуміє ся що салюніста, був і предсєдов. і секретєрем і касієром, будував церков зараз коло салюну, в кінци дотакнував священника.

Але як видів що той священник, хотай найрєвнїйший слуга Божий, але як не йшов єму не руку, дивив ся на єго пальці, так він тогди всіми силами став ся при помочи салюну того священника вижєрти в парафії. Отож видумував клевети, заказував платити колекту, дальше відривають замок від дверей церковних аби священник не міг вступати до церкви а вкінци запиті люди нападають на приходство і брутально священника виганяють так що порядний і честний гавда з пастухом так не робить. Се річи не в воздуха взяті але на жалє в правдивого житя. Отож се самієско дієсь перед нашими очима але розумієсь на більшу скалю бо розходять ся о верховного Достойника Церкви о Єпископа.

Сей достойник що вже

в старім краю „ко єромонах дав докази великої ревности апостольської о хвалу Богу, о добро віри і право Церкви і котрого Апостольський престол узнав задля тих заслуг за найдостойнїйшого і вайвідповідїйшого до упорядкованя гр. кат. Церкви в Америці — сей Достойник стає нараз немилий для где який дєдай і вони радїби єго побутись а поставити свого на єго місця.

І пійшла робота на всі заставки. Одним не подобалось що Єпископ не з їх странки, другим не подобалось що хоть в їх краю але не тих самих убїждєній. Отож виступають такі грубі риби як Угрин, Іван Григорієвич Борух, Гладик, Баладюк і бють, атакують єдиненими силами чи би не удалось як, во время оно висаджувано священника, так щоби тепер побутись немилого їм Єпископа.

Але тут вже поломать собі зуби хоть як міцно їх наострили — се вже не ту да голубчики.

Хоть би хто був босом від бартендерів, від організації якої, або від крилоса, або від малого і великого абецадла, або від черної сотні і американських хуліганів — се все єще далеко не кваліфікує до наставляня носа в таких річах як Єпископат.

Але однак робота йде і меле ся мука в 3 млинах: і в „Американсько-Русским Вістнику“ і в „Правді“ і в „Поступі“. Сиплють, мелють, патлюють, пересіваять але хліба з тої муки не буде, навіть не знати чи свиня би хотіла такого добра, чиби такий корм смакувала. А якби дав псе ви то зїсти то певно що сказивби ся. — Се одно даво.

Друге даво ще давнїйше:

Се оказ иншого рода. Се дяко-учитель з Passaic N. J. Іван Григорієвич Борух, автор безглуздної брошури „Попики-радикали“ котрою за одним замахом хотів стерти з лиця землі американської ненавистну єму Україну, вигнати всіх священників народовців а на то місце утворити тут в Америці царславну колюнїю, гнїздо кнупопклонників і хуліганів царских. В поперек єго планів стає якось Україна котру він щиро ненавидить, ідея українська ширить ся і запускає чим раз глубше коріне а тут єще як на заїсть приходить Єпископ, українець. Отже учепив ся він нашогс Єпископа і бабрає в „Правді“ так по простацї що переходить всі границі. Але чомуж би єму не погуляти? Таже він в повивше названій брошурі виражаєсь о покійнім Матрополиті і Кардиналі Сильвєстрі Сембратовичі що „не єсть чоловік а ввєр“.

Коли москвофільські опричники студенти зневажали покійного Кардинала і Матрополита то Борух похвалив їх за той хуліганський

Болючі крижі і члені.

тратять біль і штивність після нильнєразового натєртя

Д-ра Рїхтера

Нотвичним

Пейн Експелєром

Фаміліїне средство вживанє по многих краях ли лїн проти Руматизму, Сїятики, Болю в боцї, Невралгїї, Болю в горлї і грудях, Єсли головї і зубї.

Продають по всіх аптеках по 25 і по 50 центів.

F. AD. RICHTER & CO.
215 Pearl Str., New York.

напад пишучи так: „зрадниками и паньскимъ прихвостнямиъ инакше и ненадежить ся.

В подібний спосіб накинув ся Борух, сей профєсор від малого і великого абецадла на Єпископа Перемиского, Пресвященного Константина Чеховича з таким поученієм дяківським: „Чи авторъ того письма (Єпископ) позабывъ на свойъ высокій станъ“?

Ось бачите як дяк двоєго єпископа називає звїрем а другому пригадує на єго єпископські обовязки. Чи не гарно? То собі не аби який дяк!

Коли отже єму за се нічого не сталоє що він так зневажав найвищих Достойників гр. кат. Церкви, коли віхто єго не суспендував але єще і похваляли і підперли, то чомуж він не мав би і тепер єсбі позволити на такі вибрики і хляпнути і на теперішнього гр. кат. Єпископа американського? Так він ірєписав ся в „Правді“ і в артикулах „Попики радикали и Єпископъ украинецъ въ Америцѣ“ розмахав ся не гірше як в своїй брошурі і дає знов поученія Єпископови так, як поучав колись Матрополита Сембратовича і єпископа Чеховича. Гнїває єго се дуже, що Єпископ сказав чисту правду о москвофільській партії і представив єї вартість в правдивім світлі. Се Боруха розлютило до крайности, бо звїстно що правда в очи коле і знов як бішений кадеєсь з непогамованою лютоєстю на Єпископа.

Коли отже могла вирости на Американській землі така цвїтка як салюніст Угрин, що рве ся бути босом над Єпископом то чомужби не міг виплекатись такий оказ зухвалого дяка американського, що то жадає від краєвих Єпископів ні більше ні менше, лише відкликани воїх єму не малих священників — народовців а коли Єпископи єго розказу не послушали то він міцно сварить Єпископів як таж можна Боруха легковажити і не робити що єго воля приказує! А свїжа критика доказує ясно як на долони, що чоловікови славетному Борухови перевернулось в голові до юри ногами і се друге диво.

О дальших дивах в єслидуючих числах.

"SVOBODA"

(LIBERTY)

The Ruthenian Weekly

Published every Thursday at
14 Hudson St., New York, N. Y.Published by
Ruth. Publishing & Exchange Co.

Anth. Cukrowskyj, editor.

Terms: Two dollars a year.

Established 1893.

Advertising rates furnished on
application.Entered as second-class matter
December 21, 1906 at the post
office at New York, N. Y. under
the Act of Congress of March 3,
1879

"Свобода"

Газетний лист для руского народа в
Америці і орган "Р. Н. Союза".
Виходить щотижня в Четвер і
коштує:в Америці на 12 місяців... \$2.00
до стар. краю на 12 місяців \$2.00
в Америці на 6 місяців... \$1.00Оплачувати газету треба все-
гда з гори.Гроші треба посилати в ре-
дакцію листом, або через
експресовий, або поштовий по-
рочек (money order). Money
order, то є карточку, котру діста-
єте від почтара або агента на
експресовій офісі, пішлить вам,
що без цього ми не годні гроши
дістати.

Адрес:

"SVOBODA"

14 Hudson St., New York, N. Y.
Телефон 7074 Spring.Хто хоче, щоб його адрес змі-
нити мусить подати нам, крім
нового, також свій старий адрес.

Руський Народе, опять попила Твоя кровь!

Ще не зогнали кости
хлопських мучеників, уби-
тих в Лядскім, а вже по-
пила свіжа кров, сира
земля покрила нового му-
ченика: дня 6 го с. м. жан-
дарми закололи при справ-
люванню лісти виборчої в
селі Боропці (нов. Бучач,
Галичина) господаря Мар-
ка Каганця. Попила кров
народа. Прйбув ще один
мученик, еще одна могила,
ще одна довиця, еще кіль-
коро безпомічних сиротят.
І стають перед нашими
очима тіни помордованих
хлопських жандармами
хлопів, нагадуєть ся Ста-
суківа могила в Чернівцях
і свіжі могили хлопів у
Горудку. А тепер послідня:
Марка Каганця...

А хто цьому винен?..

Сось послухайте.

Коропець, се маєтність
„ясного“ графа Баденього.
Та родина італіянських за-
волоків на нашій землі
уже третій раз випише ся
в історії нашого народа
кровію і могилами. Сей
підхотський різун, що то
в австр. парламенті про-
тестував против пруського
равобю, вибрав ся сам на
такий розбій — по хлоп-
ський просодський мандат.
Йому дуже належало на
тім, щоб в своїм селі
переперти хрунівських ви-
борців, тому зараз по роз-
писанню виборів переказав
коропецьким хлопам, щобзробили в них компроміс
і виборили половину своїх
виборців, а половину від-
ступили йому. Небішник
Каганець був одним з тих,
котрі відповіли „ясному“
панови, що Коропець ви-
бере всіх своїх виборців.
Але граф Генрик Бадені
за всяку ціну постановив
вилерти хлопам мандат, і
видає егб разом з житомРівнож роля, яку відо-
грав при заколеню Каган-
ця вахм Ябчинський, му-
сьть вразити кожного. Се-
не було звичайне „удер-
жуване публичного ладу“.
се не було „роблене ве-
шкідливим борителем“ яке
так час о практикуєть ся
в Галичині під ріжними
формами. З сеї срави ви-
ринає ще щось инше —
виходить таке, що Каганця
заколено серед народу не-
тому, немов він будім то
видав ся на жандармів, ні
тому, що він голіруч ста-
рав ся обезоружити аж
трох жандармів аві не то-
му, що він нібито лише
грозив нападом на жандар-
мів, але що се стало ся з
иншої причини.Вд. п. Марко одержав
ще тогидь від Поляків засуд
смерти, писаний машино-
вим письмом. Разом з ним
вислали польські народні
„боювсь“ рівнозначні за-
суди смерти, також сино-
ви місцевого пароха, Роман.
Проскурницькому та селя-
нинови М. Василюкові. Ще
нажівйше буде тут прига-
дати відносини бл. п. М.
Каганця до місцевого по-
стерунку жандармерії а
особливо до вах. Ябчин-
ського, який его заколов.І з М. Каганцем оставав
Ябчинський в судових про-
цесах, а то через денесене,
яке Каганець зробив проти
жандармського заупника,
Ізаяа Штрайфлера за теро-
ризме людей при парла-
ментарних виборах. Вправ-
ді Штрайфлера на основі
визнань Ябчинського і дво-
рака Кібляха увільнено,
та М. Каганець заскаржив
вахм. Ябчинського за фал-
шиві визнання. Справу сю
застановлено, та коли Яб-
чинський заскаржив з сего
провсду Каганця о обиду
чести, то суд його увіль-
нив. Каганець носив ся з
наміром предложити сев
засуд коменді жандармерії
до дальшого ужитку. За-
колене М. Каганця вахм.
Ябчинським — стало сій
евентуальности на перепи-
ні.В виду тих фактів є зов-
сім ясно, кому залежало
на замордованю М. Каган-
ця. Жандарм убійник по-
винен зависнути на гаку
як простий мордерця —
наколи Австрія лиш кри-
хітку дбає про свою славу
як „культурна держава“.А тепер перейдім до
опису самої страшної події.
Перед громадскою канце-
лярією зібрали ся тогди
народа і ждали на покід-
чене внесених рекламацій
проти виборчих надужить
і розбоїв. Нарід заховував
ся зовсім спокійно. В тім
трех жандармів станувши
в дверях до громадскоїканцелярії вставили до
людей быгнета і почув ся
розказ: „W imieniu prawa
proszę się rozjść b. będąc
strzelac!“Селяни, що б не входили
в конфлікт з жандармами,
які дали ся селови не ма-
ло в атаки безконечними
довесонами до судів і ши-
канами, повернули ся ли-
цем до гостинця щоб від-
ходити. Всі люди почали
йти, а жандарми з начі-
пленими на плечах гверами
йшли позаду. Марко Ка-
ганець був посеред товпи,
а поруч него був брат
Іван, який якраз взивав
людей, щоб розходили ся,
а також його жінка й се-
стра, які прийшли з ним
з дому до канцелярії.
Люди йшли зорсім спокій-
но, але годі було їм „ро-
зійти ся“ відразу, поки не
дістали ся з вуакої доріж-
ки на гостинець, а з гес-
тинця по мості в село...
Нараз пропхав ся
між людей жандарм
Рудзінський і ні в се-
го ні з того вдарив
Марка Каганця коль-
бою рівночасно в
карк і голову. Ударе-
ний крикнув з болю: „Гавт
люди, ратуйте, бо бють!“
крик сей пішов товпою.
Жінка й сестра вклонили
сій хвили Марка повід ру-
ки, боячись, щоб він ого-
ломшений ударом не впав
до землі. Та се був лиш
початок звірств.Жанд. Рудзінський, вико-
навши удар, підждав
двох других жандармів,
відтак перскочили через
поруче канцелярної у-
лички на напшпортову пло-
щу, відти дістали ся на
гостинець і стали людей
визвати до розходу. „Ку-
даж будемо розходити ся?
обзивав ся лехто з людей,
яким загоромлено дорогу.
„Хиба по ровах. Пустіть
нас, най дійдемо до своїх
улиць!“ Жандарми стану-
ли з багнетами спрямова-
ними до людей о 7—8
кроків від каплиці св. Яна,
що стоїть коло моста.
Жандарми крикнувши: „W
imieniu prawa proszę się
rozjść b. będąc strzelac!“
поступили ще три кроки
в зад та станули проти
народу до краю змішаного
незвичайними подіями й
знуцаннями.В хвили сій ситуація бу-
ла така: Марко Каганець
був між людьми, що го-
моніли, на середині го-
стинця. Їго жінка обняла
його за шию і обслонила
його з одного боку і то з
правого, при чім сестра
держала його праву руку;
брат Іван обіймив його з
лівого боку за рамена. На
поклики жандармів, якого
впрочім дальше не було
навіть чути, Марко з окру-
женням спивав ся, але по-
дальші люди не маючи
иншої дороги й не чуючи
завивів перли наперед, хо-
тя їх спинювали передні.
Саме в місце де кінчить
ся каплиця, а починаєть
ся великий міст, стало
ся щось страшного,
від чого всі отетері-
ли. Всі три жандарми уда-рати відразу на Марка
Каганця, пропускаючи на-
віть других людей попри
себе. Після визнань оче-
видців мав перший удари-
га Токарський, пр шав
ючи Маркову грудь в
празого боку поміж руки
сестри і жінки. „Вратя
вже кров з мене але ся!
застогнав важко мордова-
ний Марко та тут всадив
в його живіт багнет ще
другий жандарм Ябчин-
ський. Затопив ся в на-
роднім мученику багнет ще
і в троті, а мав завдати
сей удар знов таки Ябчин-
ський — і Марка Каганця
не стало. Може вступив
ще два три кроки і ввав
трупом на мості.Жандарми доконали сего
убійства безборонного чо-
ловіка склядно немов після
плану, ще й хустишкою
кров а багнетів обтирали.
А все те діяло ся так
швидко, що люди прямо
не могли похопитись і
стояли добру хвилю мов
завнімілі.Заколено в білий день
серед товпи народу одного
невинного безборонного чо-
ловіка і то представителя
ми власти! Ніхто не ви-
ступав проти жандармів
агресивно, ніхто не про-
бував їх безоружити, чого
найліпшим доказом хочби
те, що в сій не скалічено
нікого більше з людей, що
було б при таких обстави-
нах серед товпи немисли-
ме. Виходить на таке, що
Каганець був спеціальною
ціллю для багнетів.До шістьох тисячів наро-
ду місцевого й сторовсько-
го зібрало ся в суботу дня
8 го с. м. щоб віддати по-
відну послугу заколеному
народному борцеві, а сот-
ки тисяч синів і доньок
нашої землі брало в тім
сумнім обході участь ду-
хом...На простих саних, зро-
блено підвизшене немов ка-
раван, оббитий темними
коверцями, замазаний сме-
рековими луками й хреста-
ми. На каравані домовина,
прикрита в двох місцях
синьожовтими покривалами.
По середині домовини ві-
нець з цвітів, а над голо-
вою мученичий терновий.
Караван тягнуть чотари
кочі карі вороні, прибрані
синьо жовтими скинчикка-
ми, а на конях їдуть
хлопці однаково одіті в білі
шпалки й чорні сфари та
перепоясані народними лен-
тами.Веде свого провідника
в далеку дорогу відки не
вертати, почетна сторожа
хлопська в чорних сфарах
і кучах. На чотирох ро-
гах несуть парадні прапори
а по боках по грох се-
лян перевязані лентами.На переді походу йде
селянин із хрестом і про-
цесія, а за ними п'ять свя-
щенників а то ос. І. Про-
скурницький з сином Сте-
фаном, Збудовський з Зуб-
ця, Гук з Порхова і Нав-
роцький з Кутиск.За домовиною в першій
ряді брат покійного Іван,
вдова і сестра жалібниці,
що й свою грудь наставля-ла на жандармські багнети
а за ними неспроглядні ми-
ся народів, між якими є
делегати із всіх сіл Бучач-
чини, Золотополиччини і
Товмаччини.Як похід зближив ся до
місця морду плач і зойк
затряс народом як буря.
Почули ся оклики „тут,
тут!“ — „Він мученик!“
„Зарізали!“ — аж читане
Євангелія успокоїло нарід
Ще раз зірвало ся розхви-
льоване біля громадської
канцелярії, де піднеслись
плачі й оклики проти вій-
та.Похорон почав ся о год
11 перед пол., а скінчив
ся о год. 5 по пол. При
внесеню тіла з хати і над
гробом промовив парох о.
Проскурницький, в церкві
говорив о. Збудовський, а
над могилою іменем сьві-
тлого н.д. організації й На-
родного Комітету“ нот. Ст.
Танчаковський а також се-
лянин А. Луців.Вбито й заколено одно-
го з найсвідоміших про-
відників, в надії що згно-
бить ся ціле село й околи-
цю. Забувають неситі, що
можна вблти тільки тіло а
не духа, забувають, що
кровавий посів, що могили
мучеників тільки освідом-
люють ще несвідомих,
тільки сталять завзяте сьві-
домих та розятрують ще
глибше болючу рану істо-
ричних кривд нашого без-
таланного народу.І отсе і ми, віддаємо по-
слідний поклін жертві, що
впала в похід українсько-
го люду в його поході по
тернистім, кровію і трупа-
ми втеденім шляху до
визволення.Коропець!.. По Чернівцях і
Лядськім прийшов Коро-
пець, нова стація мучени-
чого походу руського наро-
ду на Голгофту... Наше
мушництво покляло отсе но-
ву криваву жертву на ви-
звольнім престолі, щоби
змити сьвіт налетілу на
душу від тисячлітної нево-
лі, та щоби відродитись у
свободі.Руський Народе в Аме-
риці!.. І Ти не сьмієш по-
вістати рівнодушним на сей
до неба о пімсту взиваю-
чий вчинок львівського
польського уряду!.. Щоб
виразити своє співчуте до-
вди і сиротам по сьвятій
пам'яті мучеників, щоб
отерти хоч в часті їх міркі
сльози, щоб заявити, що і
ми боліємо їх гарем, що і
наші серця бють одним ог-
нем великої любови, що і
покійного мученика —
розписуємо отсим складки
на річ вдови і сиріт по бл.
п. Марку Каганця. Хто
че себе сином поневоленого
народу і чие серце не за-
твердло і співчує горю на-
шого народу сей не відмо-
вить поспішити хоч з ма-
лим датком. Жертви слати
на руки редакції Свободи.А тобі, великий мучени-
ку за народну волю і пра-
ва, нехай ся земля, за яку
Ти жите положив, пером
стане!..ВСТУПАЙТЕ ДО РУС. НАР.
СОЮЗА.

Обяснене.

В ч. 8 Свободи з дня 20.
Фобруара були оголошені
публично імена тих сьвя-
щенників котрі зломали
солідарність сьвященни-
чу, бо не підписали протес-
ту против буллї. В наслі-
док того отримав низше
оідписаний письмо від о.
Іронея Матацкова з Mont
Slage, Ра. слідуючого до-
слогово змісту:„Въ Свободѣ т. р. дня 20.
число 8. вашъ допись окле-
ветаетъ мене, что и я при-
дучаю къ гей компаніи гом-
стедской, которая такъ па-
скудно иде противъ наше-
го русскаго гр. кат. епис-
копа, а възъ тымъ лемъ на-
шу справедливую гр. кат.
вѣру и нагъ восточный
обрядъ на смѣхъ поставля-
ють, а намъ руссинамъ гр.
католикамъ ганьбу и смѣхъ
роблаетъ.“Вы въ нашемъ дописи
милите ся, — я не виненъ,
что емъ не подписаль протес-
тъ противъ буллї, менѣ
не заслачисте, и не видѣль
емъ, — я лемъ изъ газе-
токъ зналъ емъ, что наши
гр. кат. священники пода-
ли протестъ противъ буллї,
и дуже емъ дивувалъ ся,
что менѣ не далисте знати
и не заслачисте. — Прощу
васъ заславно Всехъ Отче-
тоту ошибку поправити, —
я всегда крѣпко стою коло
нашой гр. кат. вѣрѣ, коло
нашего восточного обряда
и коло нашего русскаго гр.
кат. епископа О. С. Ортань-
скаго. Съ почтеніемъ вашъ
братъ въ Христѣ о. Иронея
Матацко священникъ.Гонеже в письмі о. Ир.
Матацкова твердить ся, що
публично оголошено імен
тих священників, котрі не
підписали протесту, є
оклеветане, що ліхто
ему не заслав повідом-
лення, що буде підписувати
ся протест — прото я зму-
шений до малого обясненяПерше. Комітет заслав до
кожного одного священни-
ка гектографічне повідомле-
не, що в означенім місці,
дни і години буде підпису-
вати ся протест протів
буллї; заславо також і до
о. Ир. Матацкова до Bing-
hampton, N Y. Майже всі
а підписавших протест
священників підписали
власноручно а лиш мала
частъ надіслала повномочіє
другим священникам їх
підписати. О. Матацков аві
не підписав аві не надіс-
лав повномочія.Друге. Публично оголо-
шене тих, котрі не підпи-
сали не є. оклеветанем.
Оклеветане булоб тогди, ко-
либ хто підписав, а ого-
лосилоби ся, що він не
підписав. Видане пови-
жаючи нас буллї було про-
бою для нас, чи ми ще жи-
вучий нарід чи замираємо.
Будуть протестувати видно,
що манують себе, не бу-
дуть протестувати — голо-
та, нема з ким числити ся;
так думали не ті що під-
писані не були, але ті, ко-
трі єю укладали, і знайшла
ся моретка духовників, ко-
трі не уважали за потрібне
боронити ся, коли їх хто
нападає, безчестить. Не

відповідаючи протесту тим самим вони признають ся, що не мають права дітей мироправувати, не мають права дітей в сусружестві між латиняком а русинкою або між русином а латинячкою до своїх метрик вписувати, але смиреннїше відсилати своїх вїрників по метрику до сусїда айриша і т. д. і т. д. одним словом тим самим поважили они себе, своїх товаришів, свою церков свій наїд. В правді ласкавою милостію делегатів послїдньої конвенції Соединенія гр. кат. руских братств і спїсходствителїстю гр. кат. духовенства до недостижимого уряду начального редактора гр. кат. Вістника вознесеній Гомстедскій папїнж Павел Юрєвич Жаткович називає і рекомендації тих духовників як „найкращїх греко-католицких духовників“ перед кождим, хто до него прийде, але той мізерний покровитель зломавших солідарність священничу духовників не допоможе їм нич, они сами напатнували себе іменем, на яке вповнї заслужили. Горбатого не можна назвати простим, крутара не можна зачислїти до солідарних.

Треге. Се можливе дуже, що о. Ирїней Матяцков не дістав через неправильність почти повідомленя ставити ся в означенї місци до підпису. В такїм разї з одної сторони чесне імя о. Матяцкова невинно зачислене між скебів-духовників, а з другої сторони невинний писмє підписаний, як і хто інший на его місци, оголозивши і его імя між ними. На просьбу о. Матяцкова поправити ошибку а уважав за конечне оголосити публично его лист, бо з него віє щиростію, що він не знав про час і місце підписування протесту і прото невинно дістав ся між духовників скебів.

О. М. Стефанович.

В оборонї о. Обушкевича.
Відповідь на закиди „Свѣта“ ч. 4 словами самого Обушкевича і гол. коресп.

в „Правдѣ“ ч. 6.

Злїсть і жалѣ стискає сердце над чорною невдячностію, якою відплачують ся схизматики так заслугоному для царославїя чоловікови, яким є Обушкевич. Щоби ви братя пізнали, яка заплаца кождого хруня за его кириню чекає, то маєте от тут приклад не на простїм або дурнїм хлопї, але на старенькїм пої.

Писмє „Свѣтъ“: Вѣ Олифантѣ нынѣ жїє (на одрѣ болѣзнь) глава твердоруссовъ, старенькій о. Обушкевичъ, считающій себе учеником незабвенной памяти правосл. протєрєя о. І. Наумовича и самъ твердо держащій ся вѣковѣчного вѣрога.. рим.

ского папы... Страхнїма ему показались берега... источника правослѣвїи. Побоявсь онъ, що якъ вернеть ся до старого краю буде мати неприягности отъ свѣтъ... крєвннхъ... ради того повернувъ до Рима за собою млого русиновъ потягнувъ — побаламу тавъ....

Чиж не сором „Свѣтови“ людий дурити та шизмати куючу компанію від „Правды“ враз з о. Обушкевичем нїби за твердодержащих ся пани перед темним народом представляти. — Ча се може не то, щоб увагу мірдагних кругів від дїйсного жерела схизми відвернути, щоб в сей спосіб неполапавшись, дали вовкови волю в кошарї? Одними фразами і „Свѣтъ“ і Обушкевич оперують, шкода що наперед не умовились платні поїспакї, а то брехню „Свѣта“ Обушкевич своїм отзавом побиває, а страхи і побоюваня не собі а темним людям приписує. Був Wink von oben, та не однаково агенти поразумїли. — Обушкевич представителїв гр. кат. церкви зовсім не почитає, але во всеуслїшанїє заявляє, що проти начальника церкви треба кинувити і рити до загину. Ось его слова: „Чи то можна назвати борбою за свой обрядъ и народность, если переходите на иншу вѣру, а противники лишає ся свободное поле до дѣланїя?“ Так закінчив, виложивши повинність супротивлїти ся начальникови церкви. Отже сам нїби відважно бесїдує. Але за то гол. коресп. уболюючи пад хрупївскою непостоянностію руских, оправдує їх страх і нерїшучїсть, бо хотѣ „въ уніи быლობъ намъ добре“, „и въ руссїйскомъ православію не все совершенно“ то „народъ нашъ русскій принявши православїє а отходячи до краю — попалъ бы въ велику колизію... бо одна правосл. церковь на цѣлу Галичину существует“. „Таъ нашїи Русины принявши тутъ въ Ам. православїє — повертаючи до краю — даже не признають ся, что отреклись уніи... Та вопрошаемъ: пощожъ на короткое время отрѣкаться „заблуждений“ римского вѣроучения“. Що до схизми, то Обушкевич жалїє, що его ученики еще слабо обученї. „Поспытати котрого изъ нихъ, для чего догмата вѣры такъ зовимой православной суть лучшіи якъ догмата вѣры правосл. гр. кат., то они не суть въ состоянїю дати докладного отвѣта, бодай якого будь мудрого, а о науковомъ не ма и бесѣды“. — „Чи такий человекъ має правдиву вѣру дїйсно? Коли въ Ам. узнає за правдиву вѣру такъ звану православу, а въ старомъ краю прав. гр. кат? Чи не показує такий человекъ, що властиво не має правдивой вѣры? „А иже не иметъ вѣры, осужденъ будетъ“. Ну і чиж не є о. Обушкевич стовпом схизми, і чи за таку науку мають право на старенько-

го нїби жалувати ся царославу? Егъ знають ся они всѣ якъ лїси кови, але старенькому такий їх метод мїг не подобати ся і для того то гол. кореспондент стилєм Обушкевича вичисляє зъ всаками увагами цілий ряд такихъ свѣщенників, що на час від гр. кат. церкви відступали, але для схизми не принесли хїсна, але за то промовчує сусїда протєрєя; по що то все? Рїч ясна! Та чого ви батюшки від мене старенького бїльше жадаєте, таъ всї мною вичисленї відступники і всї справдешні батюшки на купу стїльки до схизми дурнихъ хлопів не загнали, що я. Сего виразно словима він не говорить, але говорять за нього факта. Всї найчестнїйші і найпобожнїйші Обушкевичовї вірники вже давно зацеклими схизматичкими хрунями. Куди лиш Обушкевич перейде па парохію, всегда за ним сунє схизма якъ та тїнь невідступна; поки в обшчествї не було духа Обушкевича, поїти і між членами не чувати було про схизму, коли ж Обушкевич забрав ся до полевної роботи, як в Jersey City, тогди вже по котом і редактори і складачі і бувші і теперїшні геть всї почувли в жолудкахъ схизматичкі болї. Алеж бо Обушкевич не дурний, він знає, що до кого сказати: дурному своему вірникови — то все одно — каже. Коли хлоп запитає, то чому ви егомосць вже раз самї не перейдете? То вже друге дїло, я на унію присягав, то не можу їти наперед стада. Ну, і хлоп вірить і ані ему на гадку не прийде що Обушкевич і начальники еп. присягав, але якось Бгъ та не боїть ся проти нему їти. — Отже даремне лукавство „Свѣта“, хотѣи вже і що на Обушкевича віру писав, то ми знаєм, що в Америцї не було і вже не буде такого ширителѣ схизми. — Що задачу Валенрода ще до тепер со вістно сповняє, може бути, що вже не так его заслуга, якъ своїхъ одномїшленників. Бо коли вже туй туй мав би не то з душею але і з немочним тіломъ попасти в шпони своїхъ господинів, якъ раз в сам час дістане від своїхъ одномїшленників стусана в бїк от як і сей: „Вашїи стремленїя упадати духомъ і переходити въ православїє не похваляемъ. Воинъ Христовый при наименьшой неудачи не долженъ капитульовати або зъ поля сраженїя усувати ся. Онъ долженъ до послѣднего отдыха сражати ся и радше трупомъ ластї, якъ по фарисейски піддати ся“. Так пишуть свої до своїхъ.

Чи і тепер царославнї будуть еще туманити про твердїсть унїяцтва русского? Не з любви до віри, або обряду, не з любви до Бога, але з любви до кириї і хрунївства до якогось

мусу русскіє знати ся гр. кат.

Вирочїм еслиби уважали що „наста время“, то не зробилиб сего от так малимъ кштом, але бажалиб собі парад: шуму, гуку, стуку, медалїв від ката, мітри від євнѣода і то так нараз, щоб аж прочї гр. кат. з жалю та зависти заулакали. — Горачїйші хрунї гадають, що вже час і для того „Правда“ пише устами голов. кор.: „Не зачепайте Сотера, лишѣть его на сгорѣ, а притягайте народъ до православія... бо чи тепер, чи въ четверъ та я конечность непремѣнно послѣдує.“

В тїм самїм числї ставить Обушкевич за примір „А. Р. Вістникъ“, а знов відай редакція поручає псевдо-сциально-радикально-царославнай „Ам. Голос“ і закінчує словами: „Судѣть же теперь люде добріи, та не думайте, що лише ми въ „Правдѣ“ пишемъ... Мы нотуемо факта... бо наша газета народ должна боронити и перестерѣгати передъ всякимъ зломъ“.

З тої всьої крутанини „Правди“ і єї дух. управителя Обушкевича бачимо, як они за нїч мають честнихъ членів Общества, а і всї брацтва на купу, крутуть єсіма якъ пєс хвостомъ та ще за то кажуть собі платити, хотѣ хто знає кїлько они плати дістають за то, що схизму ширять, бо прецїнь ані пїп Обушкевич яко хорїй за дармє за царославем не трудить ся, ані „Свѣтъ“ царославний за дармо і без причини не називає Обушкевича за таку его роботу вірним гр. кат. — Дай то Господи витримати, а пожем, то конецъ побачим.

Т. Кашкеток.

ДОПИСИ.

З Скрентон, Па.

Від часу коли появилась булла всї часописи переповненї дописами, в котрих лиш крик та лайка сварка і т. п. Ми скрентонські Русини нехотючи доливати олію до огню, мовчалисьмо до тепер. Однак в остатнїм числї „Свободи“ питає нас Вд. о. Стефанович, що скажуть парохїяни на се, що наш о. Яцкович не підписав протесту против буллї і тому доперва на запитанє гадаємо де що сказати.

Нашъ свѣщенник до недавна на мїтингах і перед парохїянами з осібна виступав все против буллї і ми ему вірили аж до тепер. Гадалисьмо, що ему на правду лежить на серцї добро нашої церкви та нашого обряду. Одного разу говорив, щоби неперєдавати церкви Епископови і неплатити проценту жадного аж до того часу доки не буде порядку в буллек. Ми вірили в тоє, що він протест підпише наколи так против буллї кричить. Аж доперва в остатнїм часї вилїзло шило з мішка.

По вѣборї новихъ трѣстїєвъ о Яцкович закликавъ одного зъ нихъ до себе і почаству завїли его двма пугарамивина (бо той віски ані пива в недїлю не пє) очав нимавлїти его, щоби він старав ся о те, бо так найліпше булби щоби якъ найскорше передати церкву Айрискому епископови. І отъ радуєте ся і веселїть ся Скрентонські Русини. Айрискі біскупни виблагали у Римї нещасливую буллу наносячу ганьбу нашїй церкві, нашиму народу, та ті айрискі епископи уважають рускихъ свѣщенників за нїщо а тутъ нашъ прѣдєлєбный пан лізе до того айриского епископа, лїже ему руки та хоче якъ найскорше виїзти під его покров а заравом і церковь туди завести. А що его тамтуда тягне нехай посвѣдчать о тїмъ хотайби то: сего місяця брали у нашїй церкві шлюб двї парї, та що не було часу на виголошенє оповїдей, тому сколектував о Яцкович від одної пари 3 дол. а від другої 5 дол. та казав, що се пішло епископови Ортиньскому за невиголошенї оповїдчи там за позволенє. Чи справдї післяв гроші Впр. Ортиньскому незнаємо. В минувшїмъ тижни ховї пїбрати ся одєн парохїянин зі своєю братовою. Того невідєсилав вже о. Яцкович до нашого епископа, але пішов з ним до айриского біскупа та там купив для него позволенє за 10 дол. по довшїмъ торгї, бо на перед зажадано було 25 дол. То все сьвідчить о тїм, якъ залежать нашому свѣщенникови на нашому обрядови, на нашїй сьв. вірі та на папскїй буллї. Єго то не болять, бо він сам не Русин і в дома нї коли по руски не говорять і его діти рускої мови не знають, якъ писавъ татунцьо Обушкевич в „Правдѣ“.

Однак „Правда“ нїколи правди не пише тїльки брехню — отже о. Обушкевич яко архирунъ відкликує правду та бреше, що то нїц нешкодить що діти незнають по руски говорити.

Коли хто читавъ заяву парохїян в „Американьскому Вістнику“ і „Правдѣ“ — гадави що парохїяне о. Яцковича на правду такъ люблять, що закликають заступити ся за ним. Заява та небула уложена парохїянами але учителем і о. Яцковичем самим. Заяву підписували люде через то тїлько, щоби хто не гадавъ що котрийсь зъ нихъ робивъ доноси.

Наконецъ скажемо еще го, що о. Яцкович незаслуживъ собі нїчим на любовь парохїян а противно через него много людий відступивъ від нашої парохїї і від нашої церкви. Колиби вібравъ всїхъ тихъ людий котрі відступивши від нашої церкви і пристали до православія і до євангелистів то можнаб утворити нову і добру парохію. Наколи такъ

дальше буде і в церкві не учуєсь вічого бїльше тїлько „дїи і вєпоможїть мене бїдного бо я їду до крию“ то мадо хто лишнїть ся при церкві а за то такі неукї, дурисьвіги якъ Колєсников і царославнї батюшки будуть туманити нашъ бїдний наїд.

Хвиля спасєня для насъ наступила і в той часъ засьпївалисьмо „Радуйте ся всї людїя“ — колиби забрано від насъ прѣвєлєбно-го греко кат. руского свѣщенїяка.

Що та допись непоходить від одного чоловіка то ми можемо ствердати то кїлькасотъ підписами, коли того буде потреба.

Парохїяни

Мт. Кармель, Па.

В справї бїжущихъ подїй на Американскїй Русї відбувъ ся у насъ мїтинг, на котрїмъ явилось до 300 людий зъ Мт. Кармель і околицї. Мїтингъ відбувъ ся дня 16-го лютого. Прѣсїдателемъ зборівъ вибрано п. Мїхайла Гальковича а секретаремъ п. Івана Голду. Збори відкривъ місцевий парох. о. Лев Сембратович а прѣставивши зібранимъ цїль сїхъ зборівъ і змалювавши в короткихъ словахъ тактику рїзнихъ покликаннїхъ і непокликанихъ людий, ворогівъ у-сего, що руске і греко-католицке, ворогівъ нашої віри, церкви, обряду і Епископа, поставивъ слїдующї резолюції:

Гр. кат. парохїяни в Мт. Кармель, Па. заявляють, що:

1) Стоять непохитно при сьв. ії греко-католицкїй вірі і церкві.
2) Підчиняють ся враз з церквою від властї свого Епископа, переписують на него свою церкву і домагають ся утворєня окремої рускої дієцєзї в Сполучєнихъ Державахъ Півнїчної Америки.

3) Протєстуютъ противъ нагнєної римської буллї.

4) Висказують погорду тимъ парохїянамъ і свѣщенникамъ, котрі не прилучили ся до спільного протєсту противъ буллї.

5) Відносять ся з повнимъ довїрїємъ і спївскою привязанностію до свого новопоставленого Епископа.

6) Протєстуютъ противъ клевет і несправдєдливихъ нападівъ часописий „Американскїй Рускїй Вістникъ“ і „Правда“ на Прѣосьвященного Епископа Ортиньского, висказують авторамъ сїхъ статей своє обурєнє і погорду і накликують редакторівъ сїхъ часописий заперестати сї поганї тактики, бо інакше сїхъ часописий приймати не будуть.

Резолюції сї піддавъ прѣсїдатель підголосованє а збори прийняли їхъ одностєсно, одностєсно. При контр-пробї не піднялася нї одна рука противъ. В сей спосібъ задокументували Монткармельскїи парохїяни свою згоду зъ потребами добре і здорово думающихъ людий, та показали, що они мимо тисячнїхъ перепон не улякнуть ся інтригъ і клевет, які розсївають вороги. Чєсть Вамъ Монткармельскїи. Коби такъ солідарно тримались усї парохїї, коби такъ поступали усї Американскїи Русини, то вскорї появилобъ новимъ жїтємъ а тоді можнабъ взятись не за одно дїло, не за одну гадку і тутъ на вольнїй землї Вашингтона розбудити сьвяту любовь до усего, що наше рїдне. Трудїть ся такъ дальше братя-кращїи для добра нашої Русї а сусїди Вамъ певно позавидуютъ, трудїть ся такъ,

Щоби сьвіту показати, що ми єсє Русинами!
39 Не-Монткармельскїи.

СОЮЗ СЕ ЄСТЬ ОДИНОКА РУСКА ОРГАНІЗАЦІЯ!

СПРАВИ „СОЮЗА“.

Отець духовний „Союза“:

o. Стефан Макар, Phone 46-12
11 May St., Ansonia, Conn.

Головний Уряд „Р. Н. С.“ на роки 1906-1908.

Продиратель:

Константин Кирів,
140 Essex St., Jersey City, N.J.

Місто-предсідатель:

Іван Парияк, Terryville, Conn.

Касир:

Алексій Шаршонь,
524 Pine & Franklin St., Shamokin, Pa.

Секретар фінансовий:

Семан Ядловський,
Box 76, Jersey City, N. J.

Секретар рекордовий:

Георгій Лабовський,
Box 76, Jersey City, N. J.

Радні:

Т. Таллам, Shamokin, Pa.

Лев Моніта, Lansford, Pa.

Михайло Беля, Holyoke, Mass.

Матій Семенюк, Sayre, Pa.

Андрій Овсак, Trauger, Pa.

Ф. Полівка, Hazleton, Pa.

Контрольна Комісія:

a. Д. Ієвничий, Shenando h, Pa.

Осип Стеткевич, Shamokin, Pa.

О. Калачук,
91 S Washington Ave. Scanton, Pa.

Головний організатор:

Семан Ядловський,
Box 76, Jersey City, N. J.

Вступайте до Союзу!

„Союз“ — однокласна руско народна організація в Америці.

Приймає членів від 1 року до 40 літ життя.

Вступне після літ.

СОЮЗ ПЛАТИТЬ:

В разі смерті члена кляси „А“ (після помертвості) \$1000.00.

В разі смерті члена кляси „Б“ (половину помертвості) \$500.00.

Помертвості за жінку або мужа члена кляси „А“ 400.00 дол.

Помертвості за жінку або мужа члена кляси „Б“ 200.00 дол.

Помертвості за діти від 15.00 до \$300.00.

В разі утрати: а) обох очей \$1000.00, б) одної руки, ноги або ока \$200.00.

См. отці родини в шпиталі божественних, Союз платить по року родині \$150.00.

Хто хоче вступити до Союзу, мусить вписатись також до братства, яке належить до Союзу.

Важне

для П. П. Секретарів Р. Н. Союзу

Повідомляю раз на все, що всі гроші належать до каси Р. Н. Союзу, посилає ся так: на money order-ах або чеках вписує ся ім'я Alex Sharshon, Shamokin, Pa. Дальше так записаний money order або чек не посилає ся до Голов. Касієра, але враз з вказками до Голов. Секретаря. Головний секретар опісля відсилає їх до Голов. Касієра.

С. Ядловський, Голов. Секретар.

Читайте!

На підставі ухвали Конвенції „Союза“ кожне братство приналежне до „Союза“, по-надати лати отці божественних:

1) Книжку членів (іменослов).

2) Книжку місячних свідань.

3) Книжку назову і протоколову.

На сі книжки повинно кожне братство заслати 5 доларів до каси „Союза“.

Посмертні вісти.

ОЛИПНИК ФИЛИП син Петра член Р. Н. Союзу від. 59 Leinsengring, Pa. помер 29 січня 6. р.

ТИЩІЙ НЕЛЯГІЯ жєна Михайла члена Р. Н. Союзу від. 45 Philadelphia, Pa. померла 1. січня 6. р. в стар. краю.

ПІШЕВИЦКИЙ ВАСИЛЬ член Р. Н. Союзу від. 53. Pittsburgh, Pa. помер 10 Февр. 6, р. Небіжчик походив з Галичини села Липки пов. Турка.

НАСТАЗІЯ СМІИ жєна Григорія члена Р. Н. Союзу від. 68 Ansonia, Conn. померла 3 Февр. 6. р.

МАРІЯ МУРЯНКА жєна Онуфрія члена Р. Н. Союзу від. 121 Trenton, N. J. померла 3 Февр. 6. р.

АННА КОВАЛЬ донька Михайла і Анни і членкиня Р. Н. Союзу від. 33. Northampton, Pa. померла 21. Новембра 1907.

АННА ДУПНЯК жєна Теодора члена Р. Н. Союзу від. 1. Shamokin, Pa. померла 1. Февруара 6. р.

МАЙЧАК НИКИТА член Р. Н. Союзу від. 1 Shamokin, Pa. помер 28 січня 6. р. Небіжчик походив з Галичини села Фльоринка пов. Гробица.

МАРІЯ МИЦЬО жєна Николая члена Р. Н. Союзу від. 33. Northampton, Pa. померла 29 січня 6. р.

Вічна пам'ять!

Ч. 449 КВІТ \$500.00 на п'ять сот доларів, котрі п. Юліанна Скробала отримала яко помертвості за допомогу по мужу Антонію з Головної Каси Р. Н. Союзу в Америці.

Бреслав, Па. 18. дец. 1908.

Юліанна Скробала.

Свідки:

Митро Скробала, Іван Савка.

Від місц. Уряду Р. Н. Союзу в Америці. Від 30.

Ів. Імтрик, пред., Панько Леню, секр.

Ч. 458 КВІТ \$400.00 на чотириста доларів, котрі п. Ілько Ярошак отримав яко помертвості за допомогу по жені Анні з Голов. Каси Р. Н. Союзу в Америці.

Нортгемптон, Па. 19. 8.

Ілько Ярошак.

Свідки:

Анд. Ізидилін, Ів. Налесник.

Від місц. Уряду Р. Н. Союзу в Америці. Від. 33.

Гавр. Онушак, пред., Тарас Кокоцький, секр.

Ч. 461 КВІТ \$400.00 на чотириста доларів, котрі п. Іван Чичила отримав яко помертвості за допомогу по жені Марії з Гол. Каси Р. Н. Союзу в Америці.

Олифант, 20. февр. 1908.

Іван Чичила.

Свідки:

Юліан Козакевич, Ю. Хиліак.

Від місц. Уряду Р. Н. Союзу в Америці. Від. 3.

Ю. Хиліак, предс., Он. Ковтко, секр.

Ч. 462 КВІТ \$400.00 на чотириста доларів, котрі п. Михайл Вагал отримав яко помертвості за допомогу по жені Марії з Гол. Каси Р. Н. Союзу в Америці.

Лансфорд, Па. 17. февр. 1908.

Мих. Вагал.

Свідки:

Теодор Пліута, Петро Сарбера.

Від місц. Уряду Р. Н. Союзу в Америці. Від. 16.

Д. Моніта, предс., Ів. Полянський, секр.

Рух відділах Р. Н. Союзу.

NEWBURG N. Y. New Windsor, Br. сів. о. Николая від. 176 подає до відомости, що вибрано слідуючий новий уряд: М. Яблонський пр., Н. Попович кас. Н. Ковальскр. Рівнож новизнає усіх Русинів, які на належать до ніяких еще організацій щоби як найскорше вступає до Бр. і Р. Н. Союзу.

Н. Ковальскр.

WHITNEY, PA. бр. тріох Святит. від. 35 подає до відомости, що місячні мітинги будуть відбувати ся в кождо першу неділю по 15-ім, на яких кождий член мусить бути присутний. Хто не заспокоїть своїх належностей буде вишмазаний.

Іван Кузьмин, секр.

NEW YORK, N. Y. Т. „Тисеменица“ від. 144 подає до відомости, що дня 7 Марця 1908 р. відбуде ся мітинг в новій залі під числом 107½ East 8th Str. на який кождий член мусить явитись, бо суть важні справи до залагодження. Невипитий ся член підлягає карі грошевої.

М. Угорчак пред., П. Підлуский кас., І. Коцкий секр.

PRICEBURG, PA. Бр. сів. Вас. Вел. від. 19 повідомляє що вибрано слідуючий уряд: Андр. Гальчак предс., Ст. Спольский а. предс., Ст. Торгал кас., Ів. Гучан а. касієра, Ів. Бднхак рекр. секр., Мих. Турок і Ю. Фалат дозорці каси, Андр. Сисак капітан, Федор Максимович до Руского прапора, Мих. Опрішко хорун., Мих. Бень, Мих. Фалат, Андр. Адзима і Трофим Цікура дозорці хорун.

Ст. Сисак фінанс. секр., Box 1356, Olyphant, Pa.

COAL DALE, PA. Бр. Пр. Вол. від. 16 повідомляє, що вибрано слідуючий уряд: Л. Моніта пр., С. Скарлош кас., Н. Полянський секр.

Н. Полянський секр.

GLEVELAND, O. Бр. сів. П. і Г. від. 102 повідомляє, що котрий член не виплатить своїх належностей за 2 місяці то буде вишмазаний.

А. Качала секр.

ПОДЯКА.

Отсим складке сердечну подяку головн. Урядови Р. Н. Союзу за скорі і точне виплачене мені помертвості за допомогу по Олені Буш. Нехай Вам Господь сторицею відплатить.

Іван Буш.

ДРІВНІ ОГОЛОШЕННЯ

як полукровка знакомих, оголошення балів, представлень, сходів і т. п. друкуєм в „Свободі“ по ціні одного цента від слова за оден раз. Гроші треба прислати наперед.

Ч. 461 КВІТ \$400.00 на чотириста доларів, котрі п. Іван Чичила отримав яко помертвості за допомогу по жені Марії з Гол. Каси Р. Н. Союзу в Америці.

Олифант, 20. февр. 1908.

Іван Чичила.

Свідки:

Юліан Козакевич, Ю. Хиліак.

Від місц. Уряду Р. Н. Союзу в Америці. Від. 3.

Ю. Хиліак, предс., Он. Ковтко, секр.

Ч. 462 КВІТ \$400.00 на чотириста доларів, котрі п. Михайл Вагал отримав яко помертвості за допомогу по жені Марії з Гол. Каси Р. Н. Союзу в Америці.

Лансфорд, Па. 17. февр. 1908.

Мих. Вагал.

Свідки:

Теодор Пліута, Петро Сарбера.

Від місц. Уряду Р. Н. Союзу в Америці. Від. 16.

Д. Моніта, предс., Ів. Полянський, секр.

Ч. 463 КВІТ \$400.00 на чотириста доларів, котрі п. Михайл Вагал отримав яко помертвості за допомогу по жені Марії з Гол. Каси Р. Н. Союзу в Америці.

Лансфорд, Па. 17. февр. 1908.

Мих. Вагал.

Свідки:

Теодор Пліута, Петро Сарбера.

Від місц. Уряду Р. Н. Союзу в Америці. Від. 16.

Д. Моніта, предс., Ів. Полянський, секр.

ДЕ С Василь Попик з Сторожі Вел. пов. Сянік. Гал. 2 літа тому перебував в Baltimore, M. D. Хтоб о ним знав, або він сам звалять зголосити ся до:

Iron Lega

130 N. River Str. Sayre, Pa.

ДЕ С

Іван Жак з Павізов, пов. Земплін. Мав піти десь до Канади за роботою тому рік, тимчасом прийшла тут за ним его жінка. В імя християнського милосердя просить ся подати всікі відомости про него на адресу:

Mike Slifka

Box 1091, Beaverdale, Pa.

ДЕ СУТЬ

Іван Лужний і Николай Чорний, родом оба з села Соснів, пов. Підгайці Галич. Хтоб о них що знав звалять ласкаво донести до:

John Kruselnicki

Box 4, Sykesville, Pa.

ДЕ С

Луцько Грицько, з села Руско-го, пов. Ліско, Галичина, 7 місяців в Америці. Мешкав якийсь час в Elmhurst Heights, N. Y. Просим подати его адресу до:

Slavonic Immigrant Society

35 Broadway, New York.

ДЕ С

Іван Мачишак, походивший з села Бук, пов. Балігород, Галичина. В Америці є уже 15 літ і з початку перебував в Пенсильванії. Хто скорше повідомить мене де він живе або де він помер, получити 20 доларів надгороди. Адрес: Rev. V. M. Mirossay, 62 Ast Str., Yonkers, N. Y. 7-11

ПОТРІБНО

руско англійського учителя до школи McMillan school. District No. 1109. Зголосувати ся до 1-го марта с. р. на адресу:

John Siedlecki

Komaono, Man. Can.

ФАХОВИЙ ДРУКАР

шукає сею дорогою заняття. Складач і до машини. Ласкаві зголошення під адресою:

John Hawryluk

c/o Goldstein

1-3-5 Ave. C. New York, N. Y.

НА ПРОДАЖ

1) 28 моргів ґрунту в Устю Руській, а до того і громадський ліс. Заміняю рівнож за американську фарму або дім.

2) 275 фунтів руских дзюбових черенків від 6 до 28 пунктів і всякі книги.

Голосити ся до:

D. Saley

Bridgeport, Conn.

„Символ віри“ старого фарисея.

(Докінчене).

На сім місці мушу вас застерегти, що ви зовсім не „маліте“, бодай в наших очах. Адже чуває дещо за Греків (але не тих від „Вістника“); отже у тих Греків було „во время оно“ двоє славних людей: один звав ся Герострат, другий Евфрат. Вони оба зробили для своєї вітчизни величезну прислугу і за те діждали ся від смертних безсмертної слави. Хоч давно се ділось (ще мабуть не було тоді на світі „руско-народної партії“), а пречінь усі цивілізовані народи по нинішній день клонять чоло перед обома тими героями. Хоч оба ті славні мужі є для нас зовсім чужі (бо ми не Греки), то все таки вони в наших очах не „маліли“, а щож доперва говорити про вас, з котрими ми — можна сказати зросли і до розуму прийшли. Отже не бійте ся, Отче; — ви у нас все будете великим і славним чоловіком...

Завиваєте своїх одномишлянців, щоб вони „самоотверженієм“ трудились в користи для блага нашої руської церкви (не знати чи католицької чи православної — щось не ясний стиль) и старославянського обряду и для прогресу нашої руської народної партії. —

Вже то ваші одлодумці „трудять ся“ і „роботують“ і без того вашого покликку. Вони навіть „трудять ся“ будуть і по вашім упокоєнні; будуть ловити рибу в мутній воді, поки наш „менший брат“ не прозирить, поки не крикне в ухо громовим голосом так, як се роблять топер осявідомлені селяни галицькі: „Проч зрадники і запроданці! Геть від нас за десяту гору на Камчатку і на Сибір з вашими „общерусскими идеями“!

Хотіли б я ще знати, що то у вас називають „прогрес“? Чи тримати ся руками і ногами „безого царя“ і його кзаринлі — се прогрес? Чи уважати Б. Б. Б. (чому для консеквенції не дописати до тої трійці „ком. „печ.“ і „мшні“ старославянські букви, котріх тепер не уживають ся) за якісь „святі букви“ се прогрес? Чи тягнути наших людей силоміць в московське ярмо, палити против води се прогрес? Чи гавкати на весь поступовий рух серед нашого громадянства як та собака до місяця се прогрес? Чи чернати нашого єпископа, котрий не прихав тут по своїй волі се прогрес? А найке вас з таким вашим „прогресом“! Подібний „прогрес“ виписав собі Гладий на своїм мідінім чолі, а відтак переніс його на ту „царствено православному“ репелітку, рідну сестрицю вашої „Правди“.

На валі „чотири останні річі“ я відповім вам по порядку. Справедливими против вашої скромної личности ми були завжди. Здирали ми облудну маску з вашого „аца“ через кільканадцять літ, поки врешті не діждали ся своєї радісної хвилі, що ви ваприкінці свого життя відкрили шелем і мали на стільки „цивільної відваги“ проголосити публично „во всеуслышаніє“ свій „символ віри“, своє як ви кажете, „віршповіданіє“. Честі кому честь!...

Кидаете рукавицю „фарисеям“, лизунах і п'ясохольцям мадаронским. Констатую, що сі „фарисей“, лизуни і крикуни“ то „во первых“ всі звашаєники галицькі і ті угорські, що узяють своїм настоятелем теперішнього нашого єпископа, а „во вторых“ се весь руський нарід, який бажає мати лад і порядок по своїх церквах і громадах і який горне ся добровільно під шокров свого правного людного і щиро сердечного Владика. Дуже добре, Отче добродію, що сю справу поставили ви так ясно і вразно. Скажу і я за вами: Sapienti sat!...

Визнаєте священників, щоб „без єпископа“ не вносили ніяких протестів против бузлі, і щоб „тоє важное діло“ позооставили народом. Справедливе наше слово, Отче, Світнику... Так зовсім думає і тії ваші собратя, що з'їхали си були на соборник до Вілкесбарре. Па. і тут разом з вами зреласували і підписали, а відтак оголосили в „Вістнику“ звісне „заявленіє“, за котрого дав вам уже знамениту відправу о. Стефановича.

В „четвертій річі“ засланаєте ся Богом, „вз Которого руках єсть судъ и право“. В тім то власне і лежить підє ваше фарисейство, що надуживаєте Божого імени і при кождій нагоді звиваєте його на свідка своїх лукавих вчинків. Адже не даром промовили вас наші люди „милотворцем“. З хрестом в руках ідете до Jersey City, відраєте ся силоміць до дому Божого і звідси, від св. престолу, проповідуете „миръ и благословеніє“. Що тодішній народ жереністський стогнав на шпитальнім ліжку, бо підкосила его здоровле надмірна праця в заданій парохії, се вас зовсім не обходило; ви придержували ся звичної засади: „Ціліє усьвячує середства“.

В однім місці вашого „віршповіданія“ просите, щоб лишити вас старого в спокою. Дивні ви собі, Отче, в тою вашою просьбою. Коли ви старі, одною ногою в гробі, не перестаете рити і п. фарисейські кругити, коли ви не випускаєте з дрожащих рук пера, щоб де лиш можна, побивати ненавистних вам „українцїв“, коли ви маєте свідомість називати нас „фарисеями, лизунами і крикунами“, ми маємо ударити чолом перед вашою сніжною головою і лизати руку, що нас бє! Даруйте, Отчєнку, але до такого „самоотверженія“ ми ще не добром. Сказою вам не „дамо, доки ви самі його не забуваєте, але не в такий поганій і лукавий спосіб, як се зробили ви що йно в своїм „посланію“. Се виглядає так, як коли б ви сказали до якогось невинного чоловіка: „Я тобі мажу, що ти дугогуб, злодій, брехун, без честі і віри, але ти лиш не в спокою, бо я вже старий і не годен з тобою боротись“. Таї не від нас залежить, дати вам той бажаний спокій, аби ні — про таких „славних“ людей говорити муть цілі покоління, говорити не історія. Коли не помиляюсь, того спокою не знаєте ви і в сирій землячці і на страшнім суді, бо там прийдеєт ся здати рахунок із своїх туземних „подвигів“, а відтак Той, Которого імя ви стільки разів на дармо звивали, велить вам перейти на ліво! Якже ви справді бажаєте спокою (бо лін вам по правді належить ся), то послухайте моеї ради: відійте на своє грішне тіло грубу волосінницю і відійте в монастир. Там роздумуйте про чотири останні річі (але не тії з вашого „віршповіданія“) і молитесь Богу, щоб пристав вам усі беззаконія і тії „сделані“, що поклали за собою на Русі американській. Бог в своїм милосердію безконечний, може змидуєт ся над вами і дасть вам той правдивий спокій, про який мріють всі праведні душі. Коли зробите так, як я вам раджу, може тоді і ми наші кашади забудемо за того „милотворця-татунца“, що то з таким „самоотверженієм“ борсєлись нашої уніи оть латинизації.“

Православний католик.

ТОВАРИСТВО ПРОСВІТА В НЮ ЙОРКУ.

Дня 9-ого Февруара заснували Нюйорські Русини нове Товариство під назвою „Товариство Просвіта“.

Цілю товариства єсть гуртувати Нюйорських Русинів до просвіти і до своєї народности, спомогати своїх членів морально і матеріально в часі слабости.

Мітинг перший відбуде ся в середу 3-го Марта, длитого кличемо до Русинів Нюйорських, котрі єще не належать до жадного товариства — приходіть на наш мітинг під ч. 188 а Стріт і вступайте до нашого молодого товариства. Місячна вкладка 40 цент.

Комітет Товариства:

Константин Толопка, прд.

Прокоп Дикий, касир.

Миколай Антошків, секр.

Про се, й те, або слівце до наших читачів.

Нема по Божому світі такого лая, чотреб в кінці чимось добрим не скінчило ся. — говорять народна пословиця.

Але мені здаєть ся, що сю пословицю до сучасного нашого життя можна б застосувати лишень в теорії, — понеже наш власний досвід в практиці, показуєть нам цілком, а цілком навпаки, — себго що і ся народна пословиця, если й має якусь підставу рацію, то хіба таку, — що нема мабуть знова нічо на Божому світі такого „доброго“, котре б — через нашу власну байдужність, або недбалість, поганим лихом не закінчило ся. —

Пригляньмо ся наприклад хотьби сему безробіттю в останніх часах, або як внакше його зовуть зучена, сьому „Америцко-капіталістичному краху“, через котрий, — не оден й наш добряга Рутенець, прощирив уже до крайної нужди, свої губи... ба навіть находять ся тут і такі щасливці, котрі через той „капіталістичний крах“, воліаєб, — і неродитись мабуть, на той Божий світ.

Але, чи давні вже то часи, — коли то бувало наш добряга Рутенець згорівши при виплаті „пейду“ — мов за воли... з досади нераз розпер ся з „кмотром“ при „барі“, й то з „цаваром“ у зубах... ну і тоді, як то кажець ся не приступись до нього без палачі, бо попамятавсь — небоже!... — „Тут Гамерика і фрай контри“!..

— „Пю, то за своє, — і до того кождому зась! — Я тут“ „контри мен“.. такий пан, як і кождий і шлює!..

А ці там часом за богато з камратами забавлюсі і препю, скаже, вам бувало такий наш „добряга“, то що? — Фабрича мать еще не вдохла... Піду, зароблю, і знов буде дещо забавити сі... Коби Господь милосерний здоровічка телько дав!.. Випередує ваш сарака.

— Ну, а тепер що ся показує в практиці? Що правда, то ся „фабрична мать“ ще не вдохла, а Господу Богу навіть й не снять ся щоб своїм сотворіням жите, або здоровле силоміць відбрав... але що кільком Америцким магнатам захогілось поховати свої міліони, в свої бевдснні кишені, то ти небачний робітнику за рештку послідних центів жий і жуї з нудьги „чу табаку“ та сплювай по невчасі... або підпирай плечима компанічні мури, щоб мовляв „не роввалились“!..

Одначе, кому б в наших шан. читачів, повисші коментарі показались недостаточними, або що гірше, безвідставними, вистарчить приглянутись уважнійш, — сім нібито ослабленим нашим просвітителям і зачитивкам „Америцкої Ру-

си“, в італій Святійшотетимольотічно — Абте — Лемківско-Угорско-Галицко-Релігійно-Русским“, органом. — Олифансько „Правдою“ на чолі. котра як недавно запевняла еї івіціатори, себто „отвічательни“ і „неотвічательни“ редактори, мала зміняти якось там свій „фронт“.

І тільки сук у тім, що до тепер незнати, куди власливо ся „Олифанська клапачка“, як удато назвав еї тут, оден одвісенький „посліплатник“. С. Ключка, звернула вібито сей, розпущений свій „фронт“. Себго чи звернула ея вилючно, до старенького о. Обухевича, й фіяделей фіаского „Свѣта“ заравом, або теж дала собі „пыска“ з Гометепским кмотром „Вѣстником“? — А може бути що старуха „возлюбилась“ такою у своїм „адесці“ палким ювоніи Юю Йорскім „Посувачі“, або теж стара „клапачка“ звертаєть свій „фронт“ до „всѣх, і всѣх“, хто дзенькне доларами.. або яким зломаним царским крестом!..

Ну, — і если так дальше піде, то „Олифанська „Правда“ з тим безнастанним змінанем свого „фронту“ готова Америцку Русь — ушасливити знова яким новим шкандалом, а жаловати за гріхи по смерті мабуть за пізно?.. Тож Америцко Рускі робітники по зір!!!

Перед недавним часом, скоїлось тут у наших славнім Голійок, величезне, бо майже не доувірені чудо. Аву послухайте шан. читачі!

Перед пару днями, на „конері“ Main, і Apeltan Str. при змінаню трамваїв, якийсь молоденький ще, округленький, ну і красний — мов Грецький божок Аполло, джетлемен, скочив так незручно з трамваю, що звихнув собі ногу, — в самісенькім коліні!.. От нам дідків якийсь сину, і твої чудеса! — Недочакав би ти з подібними чудесами. Таке намазати то не будь потрафивби, — скажете. — Одже неправда, а тільки пождіть хвилечку, а все роз'ясню як слід...

„Нім возьму ся до реперациі, то треба йому чим скорше стягнути з ніг черевика і штани!.. Замітив в скорости прикликаний хірург до аптики, в котрій плаксиво постогнував молодий джетлемен.

„За жадні гроші в світі, волю радше вмерти, ніж позволю щось подібного тут при людях з собою робити!..“ Запротестував звучним голосом молодий джетлемен.

„А то знова що за історія? — що значить непозволю, молокосе? Думаєш мабуть що я прийшов тут бавитись в „цю цю бабку“ з тобою га?.. Поспітав з натиском старий різник „хірург“.

„Алеж як можна ось так при людях... ох... я неможу... я встидаю ся... я... ти старий... ч-о-р-т!.. ов! а о-в!“ Стогнав від бо-

лю молодий джетлемен „Що се знова за комедія? Шож то ти головуєє якийсь будеш мені пів якийсь лярї фарі, що вета даєш ся! давіть на його? Шож то ти баба чи що, що ветидаєш ся? Пробурмотів недбало старий, розкладаючи свої хірургічні струмента на столі „Хочеш щоб нога була здорова за пару день, то піддавай ся чим скорше моїй реперациі, а ві, то бувай здоров, бо я немаю часу з тобою тут бавитись“. Додав старий вусач, засуюючи рукави.

„Алеж запріть хотяй двері! і позасувайте фіранки у вікон!.. — бо я так не хочу... я, не... бадай вас!“ Протестував з плачем молодий джетлемен.

„До діла колегі!.. Проголосив цоважно, до свого молодшого товариша старий різник. І коли молодший лікар сгягнувши в джетлемена свідню оджеу і черевика, старий різник розтяв „дизориком“ біленькі „калісони“... і розпочалась реперация. Маленька, округленька ніжочка... опісля троха напухле уже колінко... а далі... да лі... Ег! що там о тім балакати?... Ба! ну? і шож було дальше? спитаєте. Ех! що було дальше! Шож то чи я пророк який, щоб знав що було дальше? Досить, що перед здивованими лікарями, котрі по дібно аж губи пороззявлювали з зачудованя, лежала на столі молоденька, около двадцять літня Miss, тай вже!.. До кроть сот!.. скажете, та знова воно як так могло бути?..

Ба! як могло бути! Хіба я всевідучий, щоб знав, як воно таке стало ся?..

Все, що я тут міг довідатись, то ся вібито John Miss, була донькою, чи теж сином якогось богато го фермера з Westfield, а що по послідній якийсь еї недугі підстривжене волосе не підросло й ще як належить ся, проте часом з псоти передагалась по мужески, в братів „суг“... й спадеруючи по улицах вечерами сьміялась подібно до чкавки, з наших кохливих Голіціанок, котрі доплатили йї по нагнітках, за діля якихсь там „фліртів“, чи жіночих ефектів... Але що мені тут до того?

Я тут від усього руки вмиваю!..

„Америцанському Гролосочкови“, з Нью Йорку тільки у таке і грай! (Коли він вже спух сарака... Пр. склад.) Знова би висьпівав все... А потім бувай здоров!..

Ай мав би я тут овацію від мого домового гуднеса! Небійте ся!..

То теж про те, все, щосьмо тут побалакали, па!.. ані чичирк... план. чи тачі!.. А я в вдачности в слідуючим числі нашої „Свободи“ подам щось інтереснійшого.

Тож тим часом, будьте здорові пов. читачі, і майте ся усі тепло!

Михайло Беля.

ОГОЛОШЕННЯ.

Хто з оо. Духовних або зі свѣтских людий знає блисні дані в справі покійного Василя Грабана родом з Розділя пов. Грібів, зволить ласкаво поізнати нисше підписаного. Пок. Василь Грабана полишив в Розділю жену Розалію і виїхавши в Америку около 1885 р. умер около 1892 р. в шпиталі Ashland в Shenandoah, Pa (так пишуть з краю). Сестра ея Текля не хотіла признати ся до него, щоб не платити коштів шпитальних (вона має тепер мешкати в Олифанті замужна за Сем. Сембра-том). Росходить ся о метрику смерті Василя Грабана потрібну для ея жени Розалії.

Хто би знав де туя метрику смерті можна дістати, зволить донести до

Rev. Vacyl S. Hryvnak
142 Box 376, Olyphant, Pa.

РІДКА СПОСІБНІСТЬ до продажі!

Гросерня і Бучерня на спродаж. Тут робота іде добре і лтор робить тижневий оборот 300 дол. Близша відомість в редакції

„Swoboda“
184 Hudson Str.
New York, N. Y.

КАЛЕНДАРІ

на рік 1908,
видані Р. Н. Сюзом
Ціна кнегарска для нечленів вивносить 35 цнт.
R. Publishing & Exchange Co.
184 Hudson Str.,
New York, N. Y.

В друкарні „Свободи“ можна дістати „Помянник померших душ“ — ціна 10 цнт. примірник.

Лишь 10 ц.
коштує кишеньковий календарь, обнимающий въ собѣ много цѣкавыхъ и поучающихъ рѣчей. Купити можна у:
ПЕТРА ИВ. СЕЙФЕРТА,
220 E. 3. St., New York.

Сей елегантний годинник \$3.75
Закі купите годинник вирижете се і приплітьте нам! Вашим іменем і адресом я вишлю Вам „експресом“ з позволенем оглянення, красний годинник і ланцюжок С. О. Д. \$3.75. Подвійні куверти в краснім виробом, як також осередок з дорогими каміннями, і гаранція за тримане доброго часу вправ з поволочуваням ланцюжком для жєн або мушєн. Если зауважите, що сей годинник ривнає ся якому небудь 35.00 дол. золотому годинникови з гаранцією на 20 літ, виплатити на експресі 3.75 дол., а буде Ваш. Непла 20-літня гаранція посилаєть ся кождим годинником. Зазначаєть, який хочете годинник, дамський чи мушєнський. — Адрес М. С. FARBER, Dept. 34, 225 Dearbon Str. Chicago, Ill.

UNION
Ticket Agency
ПРОДАЖА ШИФКАРТ
203. Lackavana Ave.
SCRANTON, PA.

Найдішше місце, де можна купити шифкарту до старого краю, як також переслати гроші до Галичини, Угорщини, Росії і других країв по тавій ціні.

Дасмо також позички на моргіч.

THE DERBY
SAVING'S BANK
DERBY, CONN.
Інкорпорований 1848.
Депозити \$4,152,296.61
Надвизка \$457,379.00
Має 9163 депозитів.
Впозичає малі підручні банни своїм депозиторам.
Депозити вложені на або перед 10-им номіного місяця приносять процент ли за повний місяць.
Позички уділені на Real Estate колектує в доллани. 37—10

Книжки

які можна дістати в склад книжок „Свободи“:

Америка 15 ц.
Англія та пустельник і т. і. 15 ц.
Біблія велика 2 дол.
Борба клас і чому робітники організують ся 15 ц.
В Старім і Новім краю 25 ц.
Гріхи міліонерів і т. п. С. 7. 15 ц.
Дешо з історії православної місії в Америці 10 ц.
Дешо про звїрґа 30 ц.
Дві левади і т. п. С. 5. 15 ц.
Дорога любови, то Божа дорога. С. 6 15 ц.
Драгоманів 25 ц.
Емігрант 15 ц.
Жовнір 10 ц.
Журавлі 10 ц.
Житє Ісуса Христа 1.50 дол.
Житє зарібки, організації і т. п. в Спол. державах 15 ц.
Земельне питан 15 ц.
Зуб за зуб 10 ц.
Казки про Жидів 15 ц.
Історія Руси з образками 10 ц.
Капітал і праця 15 ц.
Книжка Рахункова 50 ц.
Марія 10 ц.
Многострадалий народ, огляд історії українського народу 20 ц.
Навернений Грішник 20 ц.
Народний рух австро-угорських Русинів 15 ц.
Новий Завіт 4 дол.
Образки і загадки 10 ц.
Оповідання 15 ц.
Оповід. про задрях богів. 10 ц.
Про відступників від рос. православія 10 ц.
Про цутро землі 25 ц.
Підземні скарби 25 ц.
Покуса 10 ц.
Псалтир 1 дол.
Релігійні вірованя старинних народів 20 ц.
Смерть 10 ц.
Стародавні казки та оповідання 15 ц.
Степові люде 15 ц.
Страйк 20 ц.
Стріляй на смерть, робітничо драма 15 ц.
Унія в Америці 20 ц.
Хто з чого жие 15 ц.
Які то є люди на землі, з 20 образками 50 ц.
Як мужик ходив до царя правди шукати 15 ц.
Через кордон 15 ц.
Якої нам треба науки 5 ц.
Руско-англійский глумач 60 ц.
Польско-англійский глумачбо ц.
Коляди 15 ц.

Молитвенники в красній оправі
Бог Надежда моя 2.50 дол.
Хліб Душі 2.50 „
Druh Duszi 1.50 „
Druh Duszi (в звич. опр.) .75 ц.
Молитвенник малий 1.50 дол.
Вінець 1 50 „
Зборник 2.30 „

Також можна дістати:
Книжочки колекторські церковні 10 ц.
Книжочки братські 10 ц.
Метрики хрещеня 3 ц.
Метрики шлюбні 3 ц.
Метрики смерті 3 ц.

Паміть на адресу:
Swoboda,
184 Hudson Str., New York,
N. Y. 40

\$3.50. Рідка спосібність! Ми закупили за готівку цілий фабричний запас сях годинок за дуже низьку ціну. Сі годинки були продавані по 15.00 дол., однак ми тепер продаємо їх по 3.50 дол. Мають на 20 літ тривалу поволочувану коверту. Годинки суть мужескі або дамські, гарантовані на 20 літ і висаджані цінними каміннями. Показують час як найдокладнійше і тому суть поручені усім тим людям, котрі працюють прих. в звільненнях. Таку годинку вислаємо за одержанем 3.50 дол. або посилаємо через експрес на С. О. Д. 3.50 дол. і оплати експресу уповноважує кождого до виключної власности годинки. Оглянути еї можна ще перед відлатою. ДАРОМ гарний поволочуваний годинник з брелоком до кождої годинки. Паміть докладний адрес: R. A. FRETER & Co. 52 Dearborn Str. Chicago, Ill. (9—21)

Frank Poslusny

Готельний Найліпші тутемні імпортовані напитки. Пиво довозить до дому, не треба носити в плечах.
Телефони:
Bell 39—J Hemlock
P. & A. 41 South
1109 Carson St.
PITTSBURG, PA.

Одинокий руский адвокат і нотар на цілу Америку
Доктор прав
ЮЛІАН ЧУПКА
Консулярний комісар.
Полоажджує всі справи в Галичині. Провєдає спадкові і ґрунтові. Відбере гроші від довжників. Справи війскові. Споряджує контракти, повномочія і всі інші документи. Перепроваджує істабуляції і всі виписи гіпотечні. 2—3 N. Main Str. WILKES-BARRE, PA.
Адрес поштовий: JULIAN CZUPKA, LL. D. P. O. Box 372. WILKES-BARRE, PA.

РУССКАЯ ПРОГРЕССИВНАЯ ГАЗЕТА
„РУССКИЙ ГОЛОС“
В АМЕРИКѢ.
выходит по Пятницам
Особенне внимание посвящено освобо- дительному движению в Россіи и озна- комленію русских с Соединенными Штатами.
Подписная цѣна:
На год 2 доллара
„ 6 мѣсц. 1 доллар
На срока меньше 6 мѣсцев—по 20 с. в мѣсц.
Плата за объявленія:
Для банков и крупных фирм:
Одна строчка петята 10 с.
Для частных объявленій 5 с.
Для ищущих работу 3 с.
ПОДПИСКИ И ОБЪЯВЛЕНІЯ ПРИНИМАЮТСЯ
ВКОНТОРѢ „RUSSKY GOLOS“
56 Third Avenue, New York City.
Телефон, 2826 Stuyvesant.

З новим 1908 роком в Київ і заходом Українського видавництва „РАНОК“ друкувати ся буде новий збірник
„Українська Муза“
Постична антологія під редакцією Олексі Коваленка в 12 випусках; виходитиме 1 число кождого місяця починаючи з 1 січня (января). В антологію увійдуть твори всіх українських поетів. В кождім випуску будуть твори 10 поетів (більше, як по 100 поезій) нових і вже друкованих ранше, з портретами і біографіями поетів, заставками і вінетками. Збірник буде великого формату і матиме до 1.200 ст. Ціна кождого окремого випуску 25 коп., з пересилкою 30 коп.; а по передплаті 2 рублі за всі 12 випусків, з пересилкою 2 р. 50 к. Можна на виплат: 1 руб. зараз, 1 руб. 1 марта і 50 коп. 1 липня (юлія). Гроші посилаєть: Київ. Іванівська улич. ч. 75 Олексі Коваленкові.

ПОЗІР! ПОЗІР!
Звертаємо увагу усіх Вл. Родичів що одиницям управління до пересилки грошей на свій Коштовітот е
ГАВРИІЛ ДЯДИН,
130 Main Str., Derby, Conn.
який є нотарем публичним і має квартиру в стейті в сумі 10.000 доларів.
У ській справі удавайте ся лиш до него. Він виробляє повновасти, контракти купна і продажі і т. д. Полоажджує справи війскові як увільнення від асентерунку, контроль, вираз і т. п. Продає шифарти на всі ліній корабельні. Мінє і пересилає гроші до всіх країв.
Тому, Родичі, проч в чужини в удавайте ся лиш до:
GABRIEL DZIADYK,
130 Main Str., Derby, Conn.

ПЕРШИЙ НАРОДНИЙ БАНК в Шенандорі, Па.
Капітал \$100,000.00
Надвизка 150,000.00
Нерозділені ански 22,437.34
Депозити около 1,000,000.00
Банк сей має найбільшу надвизку зі всіх банків в Шенандорі.
Уряд Злучених Держав пераховує в ній свої гроші.
Банк створений від 9 рано до 3-ї пополудни.
Принймає вклади від долара и вище.
Хто хоче, аби ея гроші приносили процент, нехай їх вложити до Першого Народного Банку в Шенандо, Па.

ПЕРШИЙ НАРОДНИЙ БАНК в Шенандорі, Па.
Капітал \$100,000.00
Надвизка 150,000.00
Нерозділені ански 22,437.34
Депозити около 1,000,000.00
Банк сей має найбільшу надвизку зі всіх банків в Шенандорі.
Уряд Злучених Держав пераховує в ній свої гроші.
Банк створений від 9 рано до 3-ї пополудни.
Принймає вклади від долара и вище.
Хто хоче, аби ея гроші приносили процент, нехай їх вложити до Першого Народного Банку в Шенандо, Па.

GERMAN SAVINGS & EPOSIT BANK

Надлиш \$700.000.00
Депозити 4.700.000.00

Перілає також гроші до краю, продає квартири, виробляє контракти, господарські справи військові, а від власників коштів платять 4 процент.

Бач сей затверджений губернатором штату.

Розмовляється в нім по руски.

Corner 14th & Carson Sts., Pittsburg, Pa.

РУСИНИ! Сиди хочеш

бру і таву домовину і щобі похорон виносив бас як найшанше, удайтесь до:

JOSEPH COLWELL,
180 MAIN STREET,
DERBY, CONN.

Telephone Calls Office 52-2,

House 18-2.

А подякуєте і пізнаєте чесного чоловіка.

Dr. E. J. LARKIN

Дентист. 40-08

Офіс отворений від 7-ої рано до 8-ої пополу. В неділі від 10-ої год. рано до 12 пополу.

24 Elizabeth Street, Derby, Conn

Всі роботи ГАРАНТУЮТЬСЯ.

Офіс коло Derby Gas Company.

K. G. CIESLAK,

ФОТОГРАФ.

Сиди хочеш а малю фотографії виробляє великий портрет, то приймає мені малю фотографію, а з Вами з ає вироблю таку велику як сиди хочеш.

2737 PENN AVE.,

12th & CARSON STS. S. S.

PITTSBURG, PA.

710 BRADDOCK AVE.

BRADDOCK, PA.

THE FIRST NATIONAL BANK

OF MINERSVILLE, PA.

Капітал \$50.000.00. Надлишка

нерозділені зиски \$93.000.00

Заснований 1864 року.

Найстарший Народний Банк

в Скулдін Кавіті.

Проводить загальні банківські

бізнес. Видає міжнародні моні

ордери, драфти і пересилає гроші

до всіх частин світа. Може гроші

на реальність. Депозити сего

банку подовілись протягом

останніх 5 літ і виносять тепер

около \$500.000.00.

Гроші пересилає через фірму

Knauth Nachod & Kuhne, New

York, N. Y.

Dr. J. SZLUPAS,

1419 N. Main Ave.,

Scranton, Pa.

Можна его бачити в офісі:

від 8 ої до 10-ої год. рано.

від 2 ої до 4-ої пополу.,

від 7-ої до 10-ої вечер.

Old Phone 1269-P

Dr. Teofil A. Starzyński

ЛІКАР.

Лічить всілякі хвороби, жіночі

хвороби і діточі — совісно.

Валічене, если можливе, га-

рантує.

Години урядові:

від 8 до 10 рано,

від 12 до 3 пополу.

від 7 до 9 вечер.

15th Str. S. S.

PITTSBURG, PA.

HOWARD ALBERT,

Антинар.

Продає всілякі ліки по найни-

зших цінах. Ліки Севери.

ЛАНСФОРД, ПА.

Harry E. Paul.

Робить камінні надгробники, хре-

сти, пам'ятники.

Річ Пайн і Маркет улиць,

ПОРТ КАРБОН, ПА.

ДОНТОР ШТАЙН.

Рядує: від 8 до 10 рано, 1 до 3 по обіді,

7 до 9 вечер.

18 E. Oak St., Шенандоа, Па.

Стефан Рябець

має у себе найліпші нап'ити,

цигарки і папіроси. Має таном

добре зааряджену гротерію.

СПРОБУЙТЕ!

Mahanoy Plane, Pa.

Той золотий зигарон даром

красний, окладники в обох зворіт, гарно вироблені, в осередку дороги камені, як також тримає добре час. Зигаретри в сторі цінять его \$23.00

Гарантований на 20 літ.

Ми хочемо пару людей в кождім місті ПОМО-

ЧИ НАМ АДВЕРТАЙЗМУВАТИ наші доброго га-

тунку файки і цигаретовий тютюн, гатунку до

якого билісте звиклі курити в Європі, і котрий Ви любите.

Ми пішлемо Вам за \$6.00 вартості нашого тютюну, всякого

рода, Австрійського, Боснійського, Російського, Турецького і Гер-

пеговінського. Скоро отримаєте наш тютюн дайте знати і спро-

бовати своїм приятелям, а они озочо розкуплять все від Вас

і певно всі схотять щобсьте заоддержували більше про них. Бо-

гато наших помічників в адвертайзмованю, пишуть нам що роз-

продають за 6 дол. наш тютюн скоро го дістануть.

Дайте Вашим приятелям нашу адресу так, щоб знали где

купити в пришлость того тютюну. За тую услугу від Вас дамо

Вам наш гарний 23 дол. золотий годинник задармо.

Пам'ятайте про гроші будуть звернені судь котрому кошту-

мерови если буде незадоволені.

Пришліть нам наперед 50 цнт. почтовими

марками решту 5.50 дол. заплатите С. О. D. в Ва-

шнім експресовім офісі при одбераню пакунку. Зигарок і тю-

тюн буде в тім самім пакунку. Посилає з позволенем

обгладити закін заплатити.

Если пришлете нам цілу суму т. е. 6 доларів з гори через

Money-Order або в режістрованім листі, ми Вам пішлемо яко

осібну премію ввсім даром, гарний золотий ланцюшок вартос-

ти 250 дол.

Особи, замарляючи з Канади мусять надіслати цілу нале-

житість з гори враз з замовленем. Ви не потребуєте побоватись

посилаючи нам наперед гроші, понеже ми ввсемо відвічальною

фірмою і робимо так як і говоримо т. е. кождому незадоволеню

му гроші звертаємо.

Ся оказія буде за короткий час, тож срдеруйте сейчас.

Адрес: **European Tobacco Co.**

DEP. 51. 33 LEONARD STR. NEW YORK

„EMPIRE SPECIAL“ in 23 JEWELLED

Добрий Колійовий Годинник.

Найліпший зигарок, колинебудь офіро-

ваний за таку ціну, спеціально вибраний

камені, добрий регулятор. Правдиві срі-

бні окладники. ГАРАНТОВАНИЙ на

30 ЛІТ. Один з найстарших зигаретри

стріп пішле сей годинник на якунебудь

адресу за отриманем 5.25 дол. або за

послалатою до вашого найближш го

офісу експресового до змотрєня его. Если

неподобавсь вам — не платіть, але если

неподобавсь вам — не платіть, але если

неподобавсь вам — не платіть, але если

неподобавсь вам — не платіть, але если

неподобавсь вам — не платіть, але если

неподобавсь вам — не платіть, але если

неподобавсь вам — не платіть, але если

неподобавсь вам — не платіть, але если

неподобавсь вам — не платіть, але если

неподобавсь вам — не платіть, але если

неподобавсь вам — не платіть, але если

неподобавсь вам — не платіть, але если

неподобавсь вам — не платіть, але если

неподобавсь вам — не платіть, але если

неподобавсь вам — не платіть, але если

неподобавсь вам — не платіть, але если

неподобавсь вам — не платіть, але если

неподобавсь вам — не платіть, але если

неподобавсь вам — не платіть, але если

БАНК

РУСКИХ ЕМИГРАНТІВ

Зайнкорпорований в Стейті Нью Джерзі. Капітал 50.000.00 д.

184 Hudson St., New York, N. Y.

Банк сей залагоджує спідуючі справи:

1) Пересилає гроші до всіх країв і держав світа по цінах можливо найтанших і як найскорше.

2) Продає шифарти на різні лінії корабельні до старого краю як також з краю до Америки по тих самих цінах, що і самі компанії по своїх головних офісах в Нью Йорку.

3) Виробляє повноважсти, контракти купівлі і продажі заосигурені підписом консула; перепроваджує процеси спадкові, інтабуляції, екстабуляції, колектує гроші і взагалі перепроваджує всякі інші справи зі судами і старокраєвими властями при помочи вісних старокраєвних нотарів і адвокатів.

4) Полагоджує справи військові, як: увільнене від асентирунку, військової контролі, увільнене від вправ і т. п.

5) Вирабляє нашілорти для ситизенів вигаджаних до краю.

6) Дає поради в процесах против компаній в разі каліцтва, смерті, невикпачені пойді і в других правних американських справах.

7) Міняє гроші — старокраєві на американські і американські на краєві після біжучого курсу.

Крім сего Банк Руских Емігрантів готов служити порадою і інформаціями також в других справах, особливо тим, котрі приїжджають до Нью Йорку а не суть ознайомлені з містом.

Банк Руских Емігрантів видає гроші на процент до американських і краєвих банків.

Десята часть з чистого доходу Банку Руских Емігрантів призначена на Руский Народний Еміграційний Дім в Америці.

З поважанем

Дирекція: Т. Азяк предс., А. Сабка місто-предс., Х. Курчів кас., С. Яблоцкий секр.

Адрес: **R. Publishing & Exchange Co.**

184 Hudson St., New York, N. Y.

HERMAN SCHULTZ,

Констрактор і будівничий.

Всі роботи полагоджує сей час

і точно, як також подає ціни на

всілякого рода роботи. 36

Адрес:

Housatonic Ave., Derby, Conn.

ВИРОБИ БРАЦКІ

машлі, шапки, відзнаки,

хоругви, уніформи.

Ціна і провн виснає

Можете писати до нас по руски, словенськи або польськи.

Р. Н. MORGAN

13 N. MAIN ST.

SHENANDOAH, PA.

МЕРЧАНТС

NATIONAL BANK

Шенандоа, Па.

Капітал 100.000.00 дол.

Надлишка 120.000.00 дол.

Депозити ввсє пів мільона

доларів.

Се в NATIONAL BANK чар-

терований Урядом Злученых

Держав і під безпосередню кон-

тролюю тогоч уряду.

Се єдинокій Банк в Шенан-

доа, Па. що має свій власний

будинок, в яким містять ся почта.

Видайте гроші до того Бан-

ку а дістанете від них процент.

Банк сей виплачує що року

тисячі доларів проценту осім

востумерам, котрі мають в нім

свої гроші.

Там розмовляє ся по руски.

Merchants National Bank

на розі улиць Мейн і Лойд,

Shenandoah Pa.

ТОВАРИСТВО ТРГОВЕЛЬНО ПРОМИСЛОВЕ

„Сокільський Базар“

своєарешене зареєстроване з обмеж. порукою у Львові.

Випуске 2 кор. Удлі 25 кор. Стона процентова від вкладов 5 пр.

ПРОДАЄ:

Вишивані сорочки від 2—5 доларів Вишивані обруси

10 20 дол. Ланцюжки з пацьорків по 1 і 2 дол.

Пояси з пацьорків від 2—5 дол. Гуцульські китари

від 5 10 дол. Гуцульські фартухи від 1-5 дол. Козаць-

кий мундур від 25 100 дол. Сокільський мундур від

12-20 дол. Козацькі шапки від 1-2 дол. Гуцульські

вироби з дерева вибівані пацьорками, як тарелі, пуш-

ки, короби — ціни різні. Портрети крейдерів з фо-

тографією по 3 долари. Перевісні картини українські

окрашені вишивками, Святоточні і інші по 2 центи.

Картки з гербом України Лев і св. Михайла по 4 цнт.

Там самі портрети по 20 цнт. Портрети Шевченка

Хмельницького і інші в рамках по 10 дол. Українські

монюграмі до гафту ціла книжка 345 монограмів

3 л. Книжка до вишивання долар і пів.

Замовлені річі доставляємо враз, на порто належить прислати:

За послужу 5 Кг платять ся 1 дол. Гроші надайте від куп-

ців наших товарів. Любіть гроші на опадність в наших Тов.

Дирекція Тов. Сокільський Базар у Львові ул.

Руска Ч. 20.

7-15

Makes Good Coffee

Cheaper

Makes Cheap